

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 36. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 25-го ЛЮТОГО 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 25, 1982 No. 36. VOL. LXXXIX.

ЧУЖІ ЧАСОПИСИ ПИШУТЬ ПРО 90-РІЧЧЯ ПАТРІАРХА ЙОСИФА

Чикаго, Ілл. — Відомий польський щоденник, "Дзєннік Зайонжков", що є органом найбільшої польської-американської безпечневої організації, помістив у своєму виданні з 12-13-го лютого 1982 року дуже прихильну статтю про Патріарха Йосифа з нагоди Різдва до Папи Івана Павла II і кардинала Владислава Рубіна. Лист до Папи був писаний польською мовою, а до кардинала Рубіна — українською. В тих листах Патріарх Йосиф не тільки висловив свої побажання тим високим католицьким достойникам з нагоди Різдва Христового, але також з'ясував засадничі становища польського й українського народів, які страждають під пануванням безбожницького комунізму.

В листі до Папи Патріарх писав, що "тривога Вашої Святості і польського народу є мого тривогою і тривоگو українського народу; так як радість Ваша є нашою радістю в обличчі великої місії, яку спільно нам дав сповнити на Сході загроженої Європи Спаситель людини, щоб людина віднашла в ній свою власність, гідність і вартість, про що й співають наші святі коляди".

В листі до кардинала Рубіна Патріарх писав: "Прійміть, Емінішенце, моє задоволення, що не забуваю і молюся за Вас, мого народом за Вашу батьківщину Польщу. Та й прохаю

УНСоюз стимулюватиме

театральне мистецтво

Нью-Джерзі, Н. Дж. (М. К.) — Мале мешканство в Грінвіч-селі в Нью-Йорку кілька тижнів було місцем зустрічі групи молодих українців, обдарованих і захоплених мистецтвом професіоналістів, стурбованих існування певної прогалини в розвитку сучасного модерного театального мистецтва і загальною естрадною серед українських поселенців, яке було б помістом поміж традиційною українською народною культурою і двокультурністю українських американців. Зібрані тут ці професійні артисти вирішили щось у тому напрямку зробити, щоб цю прогалину заповнити, але перше треба було переговорити про ці справи, зрештою — познайомитися поміж собою, бо досі ледве чи вони знали одне одного.

Дучи назустріч бажанням цієї групи молодих українців, Відділ громадської діяльності при Головному Канцелярії Українського Народного Союзу вирішив взяти ініціативу в свої руки, — тому на зустрічі була керівниця цього Відділу Марта Кордоба.

В зустрічі брали участь: Тарас Шпиків, диригент, композитор і хореограф, який під цю пору працює заступником менеджера нью-йоркського Шекспірівського фестивалю; Нуса Мартинюк, балерина, яка виступає в Ніколії театрі балету в Нью-Йорку і викладає хореографію на рівні високошкольній; Лариса (Ляорет) Кукрицька-Лисняк, телевізійна актриса, відома з таких колишніх денних програм на телевізії, як "Доктори" і "Гайдиш Лайт"; Аня Дидик, градаунта драматичного факультету в Ратгерс університеті, кожна з них конференсе Союзівки, тепер на праці в Головній Канцелярії УНСоюзу, і Лі-

Василь Шаран перебуває в шпиталі

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В неділю, 31-го січня 1982 року, Василь Шаран, голова Округу УНС в Торонто, повернувшись автомобілем разом з дружиною з церкви, зустрівся з другим автомобілем, внаслідок чого його дружина має тріснути в клубі кістки, перебувала в шпиталі, але вже повернулася

і Вас, Достойний Владико Кардинале, пам'ятати про мою батьківщину Україну, бо її болю і ярою не меші за сучасні страждання Вашого народу, та й говорити їй не дають, і про неї ніхто не заговорить. Моїм побажанням у цей святковий час є, щоб польський і український народи в найближчому майбутньому втілювали повну свободу і незалежність, та в любові і братній співпраці будували у світі мир і правдиву справедливість".

У виданні з 18-го лютого 1982 року відомий російський щоденник в Нью-Йорку, "Новое Русское Слово", помістив на першій сторінці новинку та знімку Патріарха Йосифа з нагоди його 90-річчя. Під заголовком "Ватикан відзначає жертву Гулагу" новинка подає, що 17-го лютого ц.р., Патріарх Йосиф Сліпий, голова Української Католицької Церкви, який відбув 18 літ в советських концтаборах, обходив 90-річчя свого народження. Газета подає, що він став головою Української Католицької Церкви по смерті архієпископа Шептицького в 1944 році і що в 1946 році разом з 2,000 уніятських єпископів і священиків був арештований за відмову співпрацювати зі советськими властями. Після його звільнення Хрущовим в 1963 році, Архієпископ Сліпий перебував в Римі, де провадив свою діяльність, не зважаючи на погрози зі сторони Москви, і де Папа Павло VI надав йому кардинальський капелюх.

Гаврилюк молодша нью-йоркчанка з музичним дипломом. Ці конструктивні розмови внесли багато ясності в пропозицію програму, і наприкінці були узвалені. Зібрані тут вирішили:

Створити курси і "робочі семінари" (воркшопс) для осіб, які виявляють зацікавлення досліджувати сучасне сценічне мистецтво, що базується б на українській тематикі. Ці курси і "воркшопс" будуть у заряді професійних знавців своєї справи (назви курсів, час і місце будуть подані незабаром, приблизний початок визначено на середину березня).

Організувати групу, яка візьметься ставити на сцені п'єси, театральні картини і даватиме концерти, у яких відображатиметься двокультурний досвід американських українців; ця група використовуватиме у своїх сценічних втіленнях ті форми мистецького виразу, які появляються на форумі згаданих вище курсів-семінарів.

Мета цих починів: а) довести українські теми і український зміст до неукраїнських осіб, у той спосіб поширюючи знання про Україну і несути розвагу неукраїнській аудиторії; б) культивувати зацікавлення і співдію серед українських американців, особливо молодшої генерації, у сучасних українських сценічних виразах, при чому зміст цих сценічних виразів повинен бути таким, з яким українські американці можуть себе ідентифікувати; в) іти поза класичні і поза традиційні українські театральні-сценічні форми виразу, щоб дати свій внесок у розбудову і експериментування різноманітних аспектів сучасного сценічно-театрально-естрадного мистецтва.

ЗАВЕРШЕНО ВЕЛИЧАВІ СЯТКУВАННЯ ЮВІЛЕЮ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІАРХА ЙОСИФА

Рим, Італія (В. М.). — На день уродин Блаженнішого Патріарха Йосифа Сліпого 17-го лютого 1982 року, коли Українська Католицька Церква, а з нею і весь український народ відзначали 90-річчя життя цієї великої людини, з'їхалося до Риму понад 500 прочан, що разом із членами української колонії в Римі склали поклін своєму "Батькові і Главі".

Напередодні ювілею відбулися мир'янські з'їзди та ряд церковних відправ. В сам день ювілею відправлено в соборі св. Софії Архирейську Літургію, до якої стали одиниці українських Владик на чолі з ювілейним Патріархом, десять митратів та понад тридцять священиків. З Владик були присутні: Митрополити Канади і ЗСА Максим Германюк і Стефан Сулик, Архiepіскоп-Коадьютор Мирослав Либачівський, єпископи Ніл Саварин, Ізидор Борещкий, Іван Пращко, Платон Корнилик, Василь Лостен, Єронім Химий, Мирослав Марусин і Інокентій Лотоцький. Співслужили також Протоархієпископ Огівіа Василіан Ізидор Патріло та настоятелі Огівіа Студитів і Огівіа Салезіан.

В Літургії взяли участь Кардинал Владислав Рубін, префект Східної Конгрегації, як делегат Папи, та монашені Брунш і Річчі з тієї ж Конгрегації, великий прихильник українців, французький архієпископ Жан Рюпп, монс. Мілан Сімчів із Конгрегації клири та інші. Собор св. Софії був вщерть виповнений богомольцями, які співали самі собою цю торжественну Літургію під орудою Архимандрита Івана Музички. Серед вірних було багато молоді, в тому

питомці великої і малої семінарії в Римі. Після Святої Євangelії Кардинал-Префект Рубін прочитав від Папи Івана Павла II лист-побажання для Ювілейної українською мовою. В листі Папа підкреслює, що це є ювілей цілого українського народу і Вселенської Церкви та що в ці дні звертається до їх Блаженства віруюча Україна з найкращими побажаннями. До папських побажань кард. Рубін додав свої особисті.

Патріарх Йосиф відповів коротким словом, дякуючи Папі за його прихильність, згадав покійних Папів, зокрема великого Божого угодника Івана ХХІІІ, завдяки якому Блаженніший опинився на волі. Нагадав Патріарх і страдальний шлях цілого народу та свій особистий, підкреслюючи постійний Божий папський, що провадив його і вірних через страждання до кращого життя в майбутньому. Він закликав усіх витримати у вірі та у змаганнях за права УКЦеркви.

Після Літургії Патріарх прийняв в приміщеннях Українського Католицького Університету співслужачих владик і гостей перекуюсь. Так само господарі цієї обители гостили й усіх прочан, що довго не хотіли розходиться. Чужі і українські представники підходили до Блаженнішого з побажаннями.

Наступного дня в четвер, 18-го лютого, влаштовано святковий обід-гостину в "Домус Маріє", де перебувала також більшість приїжджих прочан. Понад сподівання прибуло багато учасників, так що в останній хвилині треба було збільшити кількість місць; гості одночасно були у двох суміжних залах. Патріарха,

владик та почесних гостей запровадив почот Лицарів Колумба. Господарем гостини був проф. Леонід Рудницький з Філадельфії. З чужинецьких церковних достойників були ті самі репрезентанти Східної Конгрегації, що і попереднього дня в церкві.

Після обіду відбулася коротка мистецька частина, у якій виступили солістка Оларка Мазурик з Парижу та дівочий хор "Діброва" з Мюнхену під диригентурою Марії Гарабах.

З промовами виступили: від єпископату і духовенства Владика Ізидор Борещкий; від мир'ян новообразований голова Українського Патріархального Світового Об'єднання проф. Богдан Лончина та екскурсивний директор міжнародного об'єднання "Церва в Потребі" о. Ван Стратен. Останній заявив, що Українська Католицька Церква на чолі з Ісповідником віри заслуговує на те, щоб її Патріархат був визнаний. Він також проголосив, що його організація на 1982 рік призначила для потреб Української Церкви у світі один мільйон доларів.

Від українського наукового світу промовляв ректор Українського Вільного Університету проф. Володимир Янів, а від політичних центрів голова ЗС ОУН Ярослав Стецько, від Політичної Ради ОУН-ЗМГ Іван Чорний та від українського Демократичного Руху ред. Михайло Добрянський. Коротке слово від СКВУ та Координаційного Осередку Українських Центральних Громадських Установ в Європі сказав Степан Мудрик. Тостмайстер оголосив приїзду сто установ і товариств, від яких наспіли привітання.

Патріарх у короткому слові подякував всім за вияв такої любові і прихильності, закликав до єдності і жертвенної праці для своєї Церкви і народу. Основним документом цього святкування слід уважати "Послання Блаженнішого Патріарха Йосифа з 90-ліття свого життя". В ньому викладена програма Патріарха і Української Церкви на майбутнє десятиліття. Особливо з великим закликом звертається Патріарх до своїх вірних в Україні.

Ювілейна гостина кінчалася у великому піднесенні всіх присутніх під спів "многостітвія та Молитви за Патріарха", яка вже тепер стала вселюдною молитвою усіх українців-католиків не лише на поселеннях, але й знають вже і на українських землях. Приємно було зустріти на ювілей священиків і вірних із східноєвропейських країн. Зокрема вразило прозвучав пісеньник привіт із Сибіру від духовних дітей Патріарха-Ювілята, що його прочитано в час цієї ювілейної гостини.

Ще й у наступних днях окремі делегати від установ, єпархій та парафій були прийняті на аудієнції Патріархом, які — крім висловів ширших побажань — склали йому свої дари любові. Ювілейними днями в Римі свято розпочалося відзначення 90-ліття Патріарха Йосифа. Воно буде продовжуватися на місцях в багатьох громадах аж до осені, коли плануються черговий звичайний синод ієрархії Української Католицької Церкви і сподівано велика проща вірних до Риму та на посвячення українського католицького храму в Лорді.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НЕ ВТИХАЮТЬ

Варшава, Польща. — Замість того, щоб зменшувати тиск на населення Військова рада національного спасіння, яка міцно держить владу у своїх руках від 13-го грудня минулого року, тобто від проголошення воєнного стану в Польщі, переводить все нові й нові арешти серед населення, зокрема інтелектуалів, студентів і прихильників вільної професії. "Солідарність", — кажуть політичні спостерігачі і західні дипломати у Варшаві.

Пресове агентство Ройтерс інформує, що поліція перешла до широкомасштабних арештів серед студентів Варшавського й інших університетів, обвинувачуючи їх у приналежності до нелегальної організації, яка поставила собі за мету змусити збройно за привернення повної суверенності для Польщі. Ця організація, згідно з опінією варшавського радіо, розклеїла на мурах багатьох міст великі плакати із закликом до населення супротивитися зарядженням Військової ради, розкинула масу антикомуністичних ленточок з виразним натяком на советське вмішування у польські справи і заподанням численних фактів, а також поздирали, або позатирали чорною фарбою урядові зарядження.

Варшавське радіо твердить, що "Союз боротьби за незалежність" (це ніби назва підпільної організації) розпоряджає мабуть двома друкарнями, бо в останніх декількох днях на вулицях міст появилось "маса друкованого матеріалу". Прокуратура веде у цій справі докладне слідство.

Комунікат польського радіо часово, збігає із статтею надрукованою в органі

комуністичної партії "Трибуна Люду" про проблеми молодого покоління, серед якого, як пише газета, дається завважити "відосередкову тенденцію і свого роду кризу, яка виявляється у вислові недовіри до власного уряду і партійного керівництва".

Крім того, "Трибуна Люду" каже, що "опозиція" хотіла б втягнути польську молодь у свою орбіту, щоб потім використати її у громадянській війні.

Значить, — кажуть західні спостерігачі, — польська комуністична партія, уряд, а зокрема Військова рада, все ще живуть у страху перед громадянською війною і бояться маршва розплати від власного народу. Ціж спостерігачі думають, що крім натиску на священство, а може навіть на польський єпископат, небагато розпачіється нагана на молодь, зокрема на ту її частину, яка не цілком задоволена теперішньою владою. Зрештою деякі польські газети, зокрема, "Жолеськ Вольносьці" й інші вже наткакали на небезпеку зі сторони, "баламутної ідеологічної молоді".

Багато залежати мабуть від Народного Центрального Комітету Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, яка вже в цьому тижні відбудувати свої чергові наради, до речі перші від проголошення воєнного стану. Дипломати думають, що на цій нараді може йти до здуру між поміркованими і правими комуністами, але вони не допускають великих можливих перемін з уваги на тривання військового стану і наявності твердого руку Войцеха Ярузельського та військової армії.

Справа Ващенків вирішиться в березні

Москва. — Драматична боротьба п'ятичленної родини Ващенків і, можливо, також двох інших п'ятидесятників, які схоронилися в американській амбасаді в Москві перед переслідуваннями советського уряду і комуністичної партії, добігає до кінця. Лідія Ващенко, яка була опущена добровільно амбасаді, щоб дістати концену лікарську опіку, а після звільнення зі шпиталю полетіла до Черногорська на Сибірі, міста постійного замешкання родини Ващенків, по телефонувала звідти, що советський урядові установи по відомили її про видання віз наступного місяця.

Родина Ващенків — вірні секти п'ятидесятників, у часі перебування в Черногорську були прикладними практичними членами цієї секти. Советська влада намагалася застрашувати їх. Їх почали переслідувати, караючи під будь-яким предтекстом, тягачами на міліцію та насильно на них хуліганів. Безрадна родина Ващенків, а з ними двоє інших п'ятидесятників рішили шукати дозволу на виїзд за кордон, бо в СССР вони вже жити не могли.

В тій цілі вони прибули до Москви, але тут їм рішуче відмовлено дозволу на виїзд а навпаки загрожено судом і дальшими переслідуваннями.

ми. КГБ заікувався ними, але їм удалося вирватися з під опіки агентів КГБ і втекти до американської амбасаді.

Згідно з правами дипломатичної екстериторіальності американська амбасаді дала їм схоронище, але відмовилася дати право азилу. З того часу, тобто понад три і пів року, Ващенки й двоє других п'ятидесятників перебували в амбасаді, де їм дано приміщення в пивниці, бо іншого не було.

Цього року Лідія Ващенко і її мати розпочали в Різдво голодівку, домагаючись остаточного поладження справи. Після декількох тижнів голодування Лідія важко захворіла й для врятування її здоров'я, а може навіть життя, вона мусіла удатися до шпиталю.

Советська влада пообіцяла, що після видужання вона відстане дозволі об'єднатися зі своєю родиною в американській амбасаді. А крім цього урядові чинники в Москві заявили, що Ващенків, а з ними двоє інших п'ятидесятників рішили шукати дозволу на виїзд за кордон, бо в СССР вони вже жити не могли.

Лідія відлетіла туди й тепер передала вістку, що советські чинники пообіцяли вирішити справу в березні.

В ЗАКЛЮЧНОМУ КОМУНІКАТІ конференції американських губернаторів, яка, як відомо, відбувалася в кінці минулого тижня у Вашингтоні, виразно підкреслюється рішучий спротив більшості губернаторів проти "нового федералізму" президента Рональда Регена. Промовці наголошували, що Президент повинен почекати з "новим федералізмом" аж до часу поправи економічної ситуації. Пріоритетом Уряду повинні бути тепер господарські справи, інфляція і рецесія, а всі експерименти чи структуральні справи треба відкласти на пізніше. Політичні спостерігачі кажуть, що з такою позицією губернаторів, яку всеціло підтримують демократи, погоджується велика частина американського народу.

В МАДРИДІ триває судовий процес проти старшин еспанських збройних сил і національної гвардії за їхню спробу державного перевороту. На лаві підсудних знаходяться також три генерали, які були великими прихильниками короля Хуана Карльоса а один навіть був його близьким приятелем. Генерали зізнають перед судом, що вони підтримували ідею перевороту в переконанні, що за тією ідеєю стоїть також король, який, на їхню думку, опісля змінив своє становище і пішов проти змовників.

У світі

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ республіки Ель Сальвадор повідомило, що поки що тільки американці є військовими дорадниками сальвадорських збройних сил. Однак, як подає у своєму повідомленні міністерство, вже в недалекому часі можуть також старшини й професійні підстаршини аргентинських збройних сил взяти участь у вишкільних сальвадорських вояків. Міністер оборони Сальвадору Хосе Гіллермо Гарсія повідомив на пресовій конференції, що шеф генерального штабу сальвадорських збройних сил, полковник Рафаель Флорес Ліма перебуває саме тепер в Аргентині й відбуває розмови з урядовими та військовими експертами у цій справі. Міністер Гарсія відмовився дати докладніші висноження про стан переговорів полковника Ліми, але сказав: "Є зовсім виразна можливість, що Аргентина й інші країни візьмуть участь у вишколі наших вояків. Однак дотепер ми ще не передали такого формального прохання, а також не маємо плівки негайно це зробити". З інших джерел повідомляють, що, крім Аргентини, Уругвай, а може й інші південноамериканські країни пришлють до Сальвадору своїх військових дорадників.

У САЛЬВАДОРІ ПРОХОДИТЬ остання підготовка до парламентських виборів, які відбудуться 28-го березня ц.р. Ліві політичні партії, які ведуть збройну партизанську боротьбу проти уряду, очоленого президентом Наполеоном Дюарте, відмовилися від участі в тих виборах, а командування партизанських відділів приготувало бойові акції з наміром їх зірвати. Генерал Гарсія, міністер оборони Сальвадору, заявив, що армія опанує ситуацію й охоронить нормальний перебіг виборів. Уряд Сальвадору запросив уряди понад 60-ох держав прислати своїх обсерваторів в часі виборчої кампанії та в день виборів. Однак, поки що небагато країн висловили згоду зробити це. Уряд СЗСА підтримує концепцію виборів в Сальвадорі, як мирний засіб для поладження внутрішнього конфлікту. Дотепер, крім ЗСА, погодилися вислати своїх обсерваторів такі країни: Англія, Єгипет, Уругвай, Колумбія, Коста Ріка, Бразилія й Канада вже відмовилися взяти участь. Інші країни повідомили приватно, що участь візьмуть, але ще не прислали офіційної згоди на це.

ОРГАНІЗАЦІЯ АФРИКАНСЬКОЇ ЄДНОСТІ, в склад якій входить 50 різних африканських держав стала форумом конфлікту доквруги проблеми партизан Полісаріо. Партизани Полісаріо воюють з Марокком, намагаючись відірвати від нього ту частину, яку Марокко перебрало після ліквідації еспанської колонії й створити з неї самостійну державу Полісаріо. Другу частину колишньої еспанської колонії перебрала держава Мавританія. Однак 1979 року Мавританія зреклася цієї території й передала її на користування Полісаріо. Більшість африканських держав визнали Полісаріо, а партизан, які виступають під тією назвою, — воюючою стороною, яку теоретично підтримують вони. Однак Марокко рішуче протиставляється тому, тим більше, що сусід Марокко, Алжир, бере участь у тому конфлікті по боці партизан Полісаріо.

В Америці

ВЕЙН Б. ВІЛЛІАМС, якого прокуратура в Атланті, Джорджія, обвинувачує у вбивстві двох негритянських юнаків і підозрює його у вбивстві 10-ох інших, виступив на початку цього тижня у власній обороні і заявив, що він нікого не вбив і не планував жадного вбивства, а навіть не думав про доконання будь-якого злочину. Крім того підсудний назвав себе "безжурною людиною" і підкреслює, що він крім мистецтва, зокрема музики і вишукування талантів серед молоді, нічим більше у житті не цікавився. Він також заперечив раніші твердження про свою нібито ненависть до негритян, бо сам є негром. "Я ніколи про ці справи ніде не висловлювався і тому вважаю такий закид великою несправедливістю", — заявив Вільямс на суді.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР у Бостоні Масс., поставив у стан обвинувачення англійця Брасна А. Моллера-Бучера, власника підприємства для виробу компюторів і одного з його службовиків, Пола С. Карльсона, за те, що вони без дозволу федерального Уряду продавали трьом комуністичним державам модерні компютери. Суддя Лоренскаген заявив, що суд над двома згаданими "торгівцями" відбудеться 3-го травня ц.р. і вони відповідатимуть за продаж компютерів Польщі, Румунії і Болгарії. В жовтні минулого року президент Рональд Реген заборонив продаж модерної технології для комуністичних країн, які опісля використовувуть її для офензивних цілей.

ОКРУЖНИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ суддя Марвін Шуб заявив у злості, що коли Служба імміграції і натуралізації не накаже звільнити 1,425 кримінальників, які разом з втікачами прибули до цієї країни з Куби, то він випрашує свій власний план звільнення, або передасть цю справу до Найвищого Суду ЗСА. Служба імміграції і натуралізації, діючи за згодою федерального Уряду, тримає поки що в ізоляції тих кубинців, які поповнили злочини будучи на Кубі і яких Фідель Кастро "прилучив" до втікачів, щоб позбутися легким способом кримінального елементу з країни. Суддя Шуб, який виявився великим "покровителем" кубинців-кримінальників, стоїть на становищі, що вони не поповнили жадного злочину на території З'єднаних Стейтв Америки і жадна інстанція не має права держати їх в ізоляції, чи карати за доконані злочини в іншій країні.

ПРИНАЙМНІ 1,55 мільйонів жінок у З'єднаних Стейтах Америки перейшли аборт легально в 1980 році, — інформує дослідний інститут Аланауттмейкера у своєму річному звідомленні. У порівнянні з 1973 роком, число абортів в ЗСА майже подвоїлося у 80-их роках. Працівники згаданого інституту погоджуються з твердженням багатьох дослідників, що в 1981 році почався зворот до материнства, багато жінок, які колись навіть не допускали думки про народження дітей стали вагітними чи народили дітей, а при тому долучилися до руху, який вже віддав поборою аборт, вважаючи, що така форма запобігання з наляканням вбивством ненароджених дітей. Цей рух сильно підтримують майже усі Церкви в ЗСА.

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-5984) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.N.A. members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає: не виставляти матеріали, які порушують моральні принципи. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення за адресованою коверту з відповідною поштовою оплатою — за зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Переслідування культури в Польщі

„На війні мовчать музи“ — каже староримська правда. І ми знаємо це з досвіду. Ще за Першої світової війни, зараз після її вибуху, в царській Росії закрито всі найменші прояви української культури — не стало ні одної газети, ні одного театру; те саме завели російські окупанти в Західній Україні, включно із замкненням українських шкіл, коли в першому етапі війни Росія залила своїм військом Галичину по Тарнів, — вимазано там було всі сліди будь-якої культурної діяльності. За Гітлера було ще гірше: в окупованих країнах палили прилюдно нестрани для нацизму книжки, внаслідок цього професори Ягйлонського університету в Кракові, розстріляли видатного письменника Боя Желенського у Львові, у Києві розстріляли поетесу Олену Телігу.

Тепер у Польщі, від часу проголошення там воєнного стану, пішла нагінка проти акторів, журналістів, письменників. Арештували фільмового директора Казімежа Куца, який вважався фільмом про протинімецьке повстання на Шлезьку. На щастя, на інтервенцію єпископа його звільнили. Але арештували і в'язати цілий ряд акторів і акторок. Повели так нагінку проти всіх діячів культури, які стали були членами центральної професійної спілки „Солідарність“, що пішов підпільний рух за проголошення бойкоту державних радіостанцій і телевізійної станції. Вістки, які надходять з Польщі, й оповідання туристів одностайно стверджують, що затяжна криза в Польщі не обмежується до боротьби комуністичної верхівки проти політичних вимог „Солідарності“, а поширено боротьбу проти будь-яких проявів вільного духа, проти культури.

Це стара правда, що кожна диктатура лякається вільної думки і переслідує її. Тоталітаризм саме й полягає в тому, що він втлює все життя в одну, визначену панівною системою форму. Тому в Союзі СРСР скасовано свободу вислову і накинено всім мистцям і загально творцям культури норму „соцреалізму“. І тому в новітній історії української культури існує чорний період „розстріляного відродження“, період „Обірваних струн“.

Але правда, що „дух сильніший за матерію“, він зберігає надалі свою силу. Духові течії створювали базу для революції — Великої французької революції і протиарської революції чи большевицької, але вони справжні вороги кожного тоталітаризму, лівого чи правого. І генерал Ярузельський та його наказодавці заслаби, щоб знищити польську культуру, щоб знищити волю надовго.

НАЙВИЩІ ЧИННИКИ ВАТИКАНУ РІШИЛИ приступити негайно до побудови такого протибомбового приміщення для документів і бібліотеки Ватикану, яке витримав би найважчий атомовий удар. Керівник Ватиканської бібліотеки священик Альфонс Стіклер, австрієць, повідомив, що будова коштуватиме майже два мільйони доларів і поміститиме понад 70,000 найцінніших документів і мільйон книжок.

Василь Верига

УКРАЇНКА В КОНГРЕСОВІЙ БІБЛІОТЕЦІ

Для прикладу наведемо знову працю В. Косаренка-Косаревича „Московських Сфінксів“, яку записано до російської історії DK 46 з предметних заголовками: 1. Russia — History 2. Europe, Eastern — History, без жадного нахалу на те, що основною темою книжки є Україна та українська історіографія, а не російська. Взагалі визначення предметних заголовків для українознавчих праць в Конгресовій Бібліотеці дуже тенденційне навіть і тепер, а що вже казати за книжки з-перед Другої світової війни? Для прикладу наведемо працю А. Крезуба „Нарис історії українсько-польської війни 1918-1919“. Хоч основна тема книжки — це боротьба Західної України з польською інвазією, отже вона є складовою частиною української історіографії і повинна б мати перший предметний заголовок: Західна Україна, а тим самим повинна б бути записана в українсько-історію, в Конгресовій Бібліотеці її записано з польською історією, бо її предметні заголовки звучать: 1. Poland — History 2. Wars of 1918-1919 та 2. Ukraine, Western — History.

Але це ще не найгірше, бо все ж таки є один предметний заголовок, який доводить до відома, що ця книжка обговорює також і історію Західної України. Куди гірше закаталоговано працю відомого українського історика Наталії Полонської-Василенко п. 3., „Ukraine Rus' and Western Europe in 10th-13th centuries“, в якій предметний заголовок визначений як: 1. Russia — History — To 1538, та 2. Russia — Relations (general) with Europe. На базі цих предметних заголовків видно, що праця Полонської-Василенко — це російська історична праця, бо про Україну тут немає ані згадки. Обі ці книжки були закаталоговані в 1966 і 1965 роках, отже тоді, коли в Конгресовій Бібліотеці існував цей порядок, що всі праці про Київську Русь, обговорювані з української точки бачення, класифікуються

Глянувши ретроспективно на нашу історію, мусимо ствердити, що доля української жінки в порівнянні зі західноєвропейською жінкою була завжди куди твердша і важча. Коли жінка Заходу — це була пані або ледяка, іграшка чи слуга свого мужа, який не лише забезпечував свою родину матеріально, але теж охороняв її від ворогів, то у нашій степовій країні жінка нарівні з чоловіком була виставлена на постійну небезпеку: в давнину — на орди кочовиків, згодом на татарські й турецькі наскоки, вкінці на польське чи московське ярмо. Всі ці несприятливі обставини заставили її бути матір'ю і дружиною, але також опікуном і захисником своєї сім'ї. Тому рівність її з чоловіком була від віків однією з українських традицій.

Це українська жінка зберігала і передавала нащадкам немирущю рідну пісню, мову, традиції; вона часто не лише виховувала, але й утримувала своїх дітей, була хоронителем їхньої національної свідомості і моральності. Оцій моральній силі та невиспущай праці української жінки завдячуємо те, що народ, не зважаючи на лихоліття, живе. Вона нарівні з чоловіком несла тягар нашого поневолення. Вона, як і її муж, боролася за саме життя, а коли його вбивали чи засилали на каторжні роботи, вона уміла завжди своєю працездатністю продов-

О. Власенко-Бойцун

У ПОКЛОНІ ГЕРОЇНЯМ ЗА ДУШУ І ВОЛЮ НАРОДУ

жувати життя своїх дітей. А скільки жінок жертвувало своє життя в обороні своєї родини, свого села — нам невідомо, бо історія не зберегла їх імен чи прізвищ, лише деякі героїні в оповіданнях в народних піснях чи думах вказують на героїні, як, наприклад, в думі „Маруся Богуславка“:

щоб зберегти життя свого братика і своє село ціною власного життя.

Або „Маруся“ — оповідання Марка Вовчка про дівчину, що перевезла січовика в Чигирин до пана гетьмана в важливих військових справах. Оповідання „Маруся“ захопило не менше французьких читачів як українських та принесло

Та на святий празник, роковий день Великдень, став пан турецький до мечеті від'їжджати, став дівч-бранці, Марусі, попані-Богуславці на руки ключі віддавати.

Тоді дівка-бранка, Маруся попані-Богуславка добре обас — до темниці приходить, темниці відмикає, всіх козаки, бідних невольників, на волю випускає і словами промовляє:

Ой, козаки, ви бідні невольники! Кажу вам, добре обайте, в городи християнські утікайте!“

І хоч Маруся Богуславка добре знала, яка суворая кара її очікувала від турецького пана, але вона не жаліє свого молодого життя за ціну волі рідних козаків.

А хто з нас ще в дитинстві не захоплювався оповіданням Бориса Грінченка „Олеся“ про дівчину, яка запровадила татарський загін у болота трясининня,

чимало призначав авторці, хоч згадані теми письменники запозичили з народних переказів.

А скільки народних пісень і переказів завдячує наше нове письменство неписменній бабусі — Ялосі Сивак, яка зберегла в пам'яті 1,008 пісень і заспівала їх до запису, ще й розповіла багато казок і приказ-

зок та просила, щоб підписали їх прізвищем Зуха, бо не вона, а численні бабусі виспівали душу народу та зберегли героїські вчинки української жінки, хоч їхні справжні імена розгубилися, чи радше злилися, у народних піснях чи переказах. І саме їхні пісні, їх перекази породили наших найкращих поетів — Тараса Шевченка і Лесю Українку, Василя Симоненка і Ліну Костенко. І вони надано оформили й оформлюють народну творчість, виховали і виховують нові покоління, які підняли слово-меч в обороні поневоленого народу.

Т. Шевченко і Леся Українка бачили ясно призначення свого слова. Шевченко закликав — „Кайдани порвіте!“, а Леся Українка нагадувала: Нехай віпаде тюремна стіна. І горді слова понесли в Україну її героїні, яких вона з огляду на цінність іменами: античної Кассандри, шляхетної Прісцилі, самітної Фіфені, вірної Йоганни і нещасливої боярні українки — Оксани; всі вони прообразили грядучого покоління жінок-борців, що не лякалися смерті.

Палкі слова поетеси зачарували перше покоління XX століття. На її поклики ставали жінки Першої і Другої світових війн, медсестри, зв'язкові, розвідники і воїни УГА, УВО й УПА. Від Софії Галечко

(Продовження на ст. 5)

Ярослав Татомір

ПРИЦІЛ — АМЕРИКА

Target-America: The Influence of Communist Propaganda on U. S. Media. By James L. Tyson. Published By Regnery Gateway, Chicago.

Нормен Мейлер заснував у 1973 році організацію, що стежила за „Невидимим урядом“ (за Сі-Ай-Ей). У 1974 році організація Мейлера об'єдналася з Комітетом для слідування за розвідкою і поставила в „П'ять група. Ця П'ять група почала видавати кварталник „Проти-шпигун“, зорганізувала програму доповідей у високі школах для молоді, стежила за зв'язками Сі-Ай-Ей із робітничими й іншими, створила Центр документації для дослідів Сі-Ай-Ей і т. п.

У 1979 році у ЗСА було вже 10 журналів, присвячених виключно наклепницьким проти американських розвідок і протишпигунських агенцій. До того часу появилися також велика кількість книжок та п'ять великих фільмів з такими знаменитими артистами, як Роберт Редфорд, Берт Ланкастер, Волтер Матав і т. д., які представляють Сі-Ай-Ей у дуже негативному світлі.

У пресі велику кампанію проти Сі-Ай-Ей почав Сімур Герш у грудні 1974 року в „Нью Йорк Таймс“ статтю „Велика операція Сі-Ай-Ей у ЗСА проти тих, що є проти війни“. Ця остання й інші цього роду статті Герша, які слідували, відчинили шлях для інших часописів, — каже Тайсон, — до публікації всяких голосок, перекохань, пере-

більшень і наклепів проти Сі-Ай-Ей.

Одним із найбільш активних критиків Сі-Ай-Ей у телебаченні був Деніел Шорр колись у Сі-Бі-Ес. Ще Айзенгавер, — каже автор — критикував Шора за поширювання комуністичної пропаганди.

Уся ця по-мистецьки оркестрована Московська пропаганда довела до створення різних конгресових і сенатських комісій для слідування і планування контролю над Сі-Ай-Ей та до впровадження різних обмежень для дій цієї розвідки агенції, як те ж і до звільнення з праці 800 фахівців, головую з відділу контррозвідки і т. д. Усе це дуже підірвало мораль працівників Сі-Ай-Ей, причинилося до огірчення і неохоти в цій організації і поруч з різними накиненими обмеженнями незвичайно ослабило ефективність дії Сі-Ай-Ей.

Зусилля знищити Сі-Ай-Ей та ФБІ були, мабуть, найбільшою акцією Москви — були акцією, у яку Москва і її американські свідомі і невідомі підпомагачі вклали дуже багато енергії, винахідливості і труду, але це не була єдина акція Москви на послаблення ЗСА. Автор дає дуже цікаві інформації про інші великі пропагандистські акції Москви і її підпомагачів, як вибілювання північних і ст-

наміб, кампанія проти південноамериканських робітничих юній, кампанія проти невтронної бомби, кампанія проти Агенції для міжнародного розвитку і т. д.

Агенцію для міжнародного розвитку започаткував ще президент Труман у 1949 році. Завданням цієї агенції було, за словами Трумана, — „Зробити благодаті нашого наукового та індустріального поступу доступними для розвитку і росту нездорозинених країн...“

У 1961 році ця агенція перебрала всі програми допомоги відсталім країнам, які існували до того часу, і вела велику ділянку проєктів у ділянках медицини, освіти, земельних реформ, агрикультури і організації робітничих юній у цих країнах. Річний бюджет цієї агенції доходив до двох мільйонів доларів річно.

Праця Агенції для міжнародного розвитку була незвичайно корисна для відсталіх країн і здобувала симпатії і пошану для Америки в цих країнах. Та водночас існування агенції перешкоджало різним політично-підприємним махінаціям Москви у відсталіх країнах. Тож нічого дивного, що Москва і її підпомагачі в Америці старалися знищити АМП, але зовсім дивно, що деякі великі американські часописи свідомо чи несвідомо теж шкодили цій відсокуманній акції ЗСА.

(Продовження на ст. 5)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

ТРЕТІЙ КОНЦЕРТ УІА

Як із національного, так і з культурного боку воно корисно і будучою, що в Нью Йорку в Українському Інституті Америки масою камерні концерти з „Серії українських композицій“, в більшості маловідомих але вперше виконуваних творів. Бо ось ця праця починає впливати на інші осередки українського поселення. Відомі підністка Люба Жук із Монреалю, де вона вчителює у Мек'Гіл університеті, прислала мені програму дуже цікавого камерного концерту з творів українських композиторів, що відбувся у залі цього університету у поне-ділок, 1-го лютого ц. р. В програмі були твори Барвінського, М. Колесси, Скрябіна, Фіалі і Ляшенка. Ще цікавіше, що виконавцями крім самої Л. Жуки були — як виходить із програмки — мистці: скрипаль, віолончель, не-українці. А це вже навіть подвійна пропаганда української музики і культури. Віримо, що ця шляхетна і корисна ідея поширювання української культури в формі музики, в цьому випадку камерної, розповсюдиться і на інші більш скупчення наших людей, як Чикаго, Філадельфія, Торонто та інші, бо там, як знаємо, існують наші інструменталісти і зацікавлені слухачі.

Щодо ньюйоркського концерту у суботу, 7-го лютого ц. р., то здалося — а це дуже важне — виводна вщерть добірною публікою. Правдоподібно, добрий відомий попереднього концерту, що записався не повторною „Елегією“ Людкевича, стягнув на цю імпресу не тільки місцевих слухачів, але теж зі стейтів Нью Йорк, Нью Джерзі і Коннектикат.

У першій частині програми ми почули „Тріо А-моль“ Василя Барвінського, на скрипку, віолончель і фортепіано, та Віктора Колесси „Сонату т. 18“ на скрипку і фортепіано. Другу половину концерту присвячено Несторові Нижанківському з його фортепіановими „Варіаціями на українську тему Фіс-моль“ чи „Великими варіаціями“, та „Тріо Е-моль“. Обидва тріо головую Нижанківського, були мабуть уперше виведені у ЗСА.

Творів Барвінського, а особливо Нижанківського, не зважаючи на те, що вони обидва ніби то регабілітовані большевицькою владою, не тільки не виконуються у практиці, але найчастіше навіть не згадуються їхніх імен. Тут прикладом може послужити одна з найновіших музикологічних праць В. Л. Кліна „Українська радянська фортепіанна музика“, під фірмою Академії наук УРСР, вид. „Наукової думки“, Київ, 1981 року, де про цих двох композиторів, винятково заслужених на полі нашої фортепіанової музики, немає і згадки. Та це ще тільки один приклад із облудної і

нищівної московсько-большевицької політики в Україні.

В. Барвінський створив два тріо: А-моль і Е-моль, з яких почули ми те перше. Хоч це одна з його початкових композицій, музичний стиль молодого автора є зовсім візирний і його вія дотримувалося все життя. Це була справжня приємність почути високої вартості музичний твір, сповнений широго „барвінкового“, як казав Людкевич, ліризму та рідної атмосфери в виконанні молодих поклонників української музики: скрипальки Галі Стрілець, члесті Нестора Цибрівського і піаніста Томи Гринькова. Найбільше сподобалась третя коломийкова частина „Тріо А-моль“, своєрідною ритмічністю, так і принагідно тематичною граційністю. Колесси „Соната“, у виконанні Стрілець і Гринькова була духовною насолодою імпресії. Цей знаменитий твір, навіть без народопісних каннів, знаменує високимистецький полет творення і безпосередній глибокого музичного пережиття. Скрямна і симпатична скрипалька зі своїм чистим: срібленим тоном і інтелектуальним підходом виконання та всебічний Гриньків зуміли вповні зискати собі признание публіки. У другій частині, якщо мова про рідкісний успіх „Великих варіацій“ Нижанківського, що їх уже торік заграв Гриньків, то виглядало, що ця точка повинна б була закінчувати концерт. Однак не можна замикати програми фортепіанових сольо, коли підставою імпресії є саме камерна музика. Це належить сказати, тому, що найбільшим успіхом увінчалися знову „Варіації“. Хто раз почував чарування цієї розповіді мелізматичних композицій, ніколи її не забуде. Цей твір — насичений винятково широкимсердечним народністю, жагучою тугою, безшабашним патосом та іскрометним темпераментом, віддав Гриньків це більше одухотворено, як попередньо. І чи ця композиція виношена в душі Нижанківського — з кохання до славної піаністки Любки Колесси, чи з любови до рідної України (створена у Відні), це без найменшого сумніву винятковий і односторонній твір. Коли ж бо торік успіх як композитора, так і піаніста був величезний, то тепер він був просто оголошувальний. Не хотілося вірити, що наша любілка може так гаряче реагувати на гру такого фортепіаніста.

Якщо ж ідеться про „Тріо Е-моль“ цього композитора, то успіх його не дорівнював захопленню „Варіаціями“. Не тому, що „Тріо Е-моль“ менше вартісне, а тому, що своєю музикою, дисонантною мовою воно заскріпило наших слухачів. Твір виявився де-що затяжкий, щоб його на-

(Продовження на ст. 6)

напрямних, поданих у доповіді та публікованих працях В. Верига, щоб домогтися виправлення недотачень у предметних заголовках та класифікаційних системах для Східної Європи.

З приємністю треба ствердити, що до Комітету ввійшли були п'ять осіб, у тому три українці: Євстахій Гуменюк та Андрій Турчин і В. Верига. Разом з головою слов'янської секції вони відбули окремі розмови з головою Відділу каталоговання та предметних заголовків Конгресової Бібліотеки, отримавши запевнення, що коли вони дадуть певні конкретні пропозиції, Конгресова Бібліотека їх розгляне і візьме до уваги. Загальна Комісія завдання виконала, при чому В. Верига зробив конкретні пропозиції в ділянці історії, а д-р А. Турчин у ділянці української літератури й мови; Таян Лоркович університет Айова у південнослов'янських літературах, і це все передано до Конгресової Бібліотеки.

Щоб не вводити в деталі цієї справи, в короткому часі в Конгресовій Бібліотеці зайшли поважні зміни у трактуванні слов'янських матеріалів. Введено нову класифікаційну схему для Польщі і для Чехо-Словаччини вже опрацьовувало для Югославії, яку перераховано з уваги на перехід бібліотеки на автоматизацію. Одним з найбільш досягнень було введення нової класифікації в ділянці історії для Східної Європи. ДІК. Але реформа класифікаційної схеми Союзного Союзу, а в тому історії України все ще чекає своїх черг. Конгресова Бібліотека замість починати реформу від найбільш недосконалих схем, розпочала з тих, які були недосконали, але все ж таки кращі, ніж ті для Росії-СССР. Правда, під впливом наших і інших вимог заголовки у класифікаційній системі для Росії змінені на ССРСР, а українську схему історії значно поширено під оглядом класифікаційним при допомозі десятичотирьох чисел, що означає прогрес, але далеко це не задовільний.

Труднощі з Конгресовою Бібліотекою не лежать тільки у незадовільній побудові предметних заголовків для українських та класифікаційних схем-таблиць, якими користуються бібліотекарі, але також і в їхній інтерпретації.

(Продовження буде)

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1981

ASSETS:		Certificate and contract claims:	
* Bonds	\$32,984,296	Life	\$304,004
* Common stocks	226,897	Accident and health	—
Mortgage loans on real estate	3,120,218	Provisions for refunds payable in following calendar year — estimated amounts:	
Certificate loans and liens	732,967	Apporportioned for payment to December 31, 1982	590,000
Cash on hand and on deposit	321,151	Premiums and annuity considerations received in advance less \$ none discount, including \$22,412	
Other invested assets	8,000,000	accident and health premiums	698,425
Accident and health premiums due and unpaid	2,927	Commissions to fieldworkers due or accrued	112,933
Life insurance premiums and annuity consideration deferred and uncollected	119,076	General expenses due or accrued	222,024
Investment income due and accrued	842,992	Taxes, licenses and fees due or accrued	21,932
TOTAL:	\$46,350,527	Net adjustment in assets & liabilities due to foreign exchange rate	583,390
		Unearned investment income	96
		Amount with held or retained by Society as agent or trustee	3,480
		Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	21,608
		Printing plant expenses due and unpaid	33,916
		Mandatory securities valuations reserve	410,660
		Unexpired subscriptions to Official Publication	44,795
		TOTAL liabilities	\$33,986,075
		Unassigned funds & special reserves	12,364,452
		TOTAL:	\$46,350,527

* Assets are valued according to statutory requirements and the basis of Valuations prescribed by the National Association of Insurance Commissioners in the book "Valuations of Securities".

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	\$30,754,303
Aggregate reserve for accident and health certificates	16,301
Orphan's Fund liability	155,638
Supplementary contracts without life contingencies	12,564

GENERAL EXPENSES

	Insurance				Total
	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	
Salaries and wages	\$325,297	24,275	97,103	38,841	\$485,518
Insured benefit plans for employees	147,835				147,835
Uninsured benefit plans for employees	5,200				5,200
Bureau and association dues				2,311	2,311
Medical examination fees	3,600				3,600
Traveling expenses	25,511		2,319	18,553	46,384
Advertising	28,537			57,074	85,611
Postage, express, telegraph and telephone	22,254		8,901	13,352	44,507
Printing and stationery	31,450			31,450	62,900
Cost or depreciation of furniture and equipment	17,153				17,153
Rental of equipment	16,555				16,555
Books and periodicals	404			404	808
Insurance, except on real estate	29,858				29,858
Collection and bank service charges	9,105		6,201		15,306
Sundry general expenses	26,791				26,791
Actuarial, auditing & statistical service fees	31,939				31,939
Field conferences other than local meetings				5,299	5,299
Official publication				484,762	484,762
Expense of Supreme lodge meetings	21,282			21,282	42,564
Youth sport activities				6,893	6,893
Scholarships donation etc.				109,959	109,959
Convention expenses				200,000	200,000
Real estate expenses			464,280		464,280
Investment expenses not included elsewhere			110		110
Legal fees	1,500				1,500
Lodge supplies				2,842	2,842
General Expenses Incurred	\$744,277	\$24,275	\$578,916	\$964,489	\$2,311,959
General expenses unpaid December 31, previous year	13,274	210	2,370	2,325	18,180
General expenses unpaid December 31, current year	13,825	278	7,317	200,602	222,024
General expenses paid during year	\$743,725	\$24,207	\$573,970	\$766,212	\$2,108,115

TAXES, LICENSES AND FEES

	Insurance				Total
	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	
Real estate taxes			\$32,009		\$32,009
State insurance department, licenses and fees	\$32,260				32,260
Other taxes	3,147	234	33,300	374	37,056
Federal taxes	26,296	1,962	47,125	3,139	78,524
All other taxes	2,525				2,525
Total incurred	\$64,229	\$2,196	\$112,436	\$3,514	\$182,377
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, previous year	942	70	283	120	1,417
Taxes, licenses and fees unpaid December 31, current year	21,173	114	459	183	21,932
Taxes, licenses and fees paid during year	\$43,998	\$2,152	\$112,260	\$3,451	\$161,862

REFUND TO MEMBERS:

Applied to pay renewal premiums	\$ 121
Paid in cash	578,435
Total:	\$578,556
Provision for refunds payable in following year	590,000
Total of previous year	617,000
Total refunds to members:	\$551,556

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS:

Increases in Ledger Assets:	
Premiums on life certificates & annuity considerations	\$2,928,538
Accident and health cash premiums, including \$5,225 certificate, membership and others fees	84,049
Amounts increasing Orphans Fund	3,212
Gross investment income	3,682,733
Income printing plant	921,728
Sale of Ukrainian Publications	13,792
Donations received	58,847
Reinsurance exp. refund	160
From sale or maturity of ledger assets	152,695
Increase in escrow accounts	—
Total increases in ledger assets	\$7,845,757
Decreases in Ledger Assets:	
Certificate and contract claims (life)	\$1,659,980
Accident and health	10,000
Interest on certificate funds	2,092
Surrender values	466,784
Refunds to members	578,556
Total paid members and beneficiaries	\$2,717,413
Paid for claims on supplementary contracts without life contingencies	3,913
Commissions to fieldworkers:	
Life insurance and annuities	379,874
Accident and health	9,369
Total:	\$389,243
Decrease in Orphans Fund	2,297
General expenses and fraternal payments	2,108,115

Decrease in escrow accounts	1,729
Taxes, licenses and fees	161,862
Printing plant expenses	919,667
From sale or maturity of ledger assets	113,098
By adjustment in book value of ledger assets	16,041
Total decreases in ledger assets:	\$6,433,383

RECONCILIATION BETWEEN YEARS:

Amount of ledger assets December 31, of previous year	\$45,188,487
Increase (+) or decrease (—) in ledger assets during the year	+ 1,412,374
Total ledger assets December 31, of current year:	\$46,600,862

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

Valuation Exhibit as December 31, 1981	
Total admitted assets	\$46,350,527
Liabilities & Unassigned Funds:	
Reserve for life certificates	\$30,754,303
Reserve for ADD certificates	16,301
Claim & accrued liabilities	3,215,871
Total liabilities:	\$33,986,075
Margin of safety to certificate holders	12,364,452
Total:	\$46,350,527
The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1981 was	137.1%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1981 was	6.80%

(Signed by)

GEORGE SCHAUMANN, MAAA
CPS ACTUARIES
(Counseling Actuaries)
JOHN O. FLIS
Supreme President
ULANA M. DIACHUK
Supreme Treasurer

Відбулися Загальні збори 399-го Відділу УНС „Леви”

Загальні збори 399-го Відділу УНС „Леви” відбулися в неділю, 31-го січня п.р. в будівлі „Леви”. Не зважаючи на сніговий на збори з'явилося 36 членів Відділу.

Збори відкрив голова Відділу Юрій Косачевич та привітав присутніх, між ними голову Округу Михайла Ольшанського.

Одностайною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членів: св. п. Володимира Кашубу, основоположника УАСТ „Леви” та 399-го Відділу УНС „Леви” і його першого секретаря (5 літ), та св. п. Івана Бакума, батька двох змагунів УАСТ „Леви”.

Предсідником Зборів вибрано М.Ольшанського, а секретарем — З.Дзядика. Протокол з попередніх Зборів, що його відчитав Зенон Дзядик, прийнято без змін.

За цілу Управу звітував фінансовий секретар Роман Б.Припхан. У звітовому році зібрано та вилано до Головної Канцелярії УНС вкладок на 15,693.17 дол.

У тому часі приєднано до Відділу 13 членів на суму забезпечення 25,000 дол. Членів приєднали: Р.Припхан — 8, Степан Касіян — 4, Ю.Косачевич — 1. Три члени прибули із перехідними листами. Разом прибуло 16 членів. Втрати були великі, бо аж 29 членів, в тому 2 померли, 2 перейшли до інших Відділів і аж 25 виплачених грамот і то переважно молоді, чиста втрата — 13 членів. Теперішній стан Відділу — 288 грамот.

Секретар, крім своїх нормальних занять у зв'язку із провадженням Відділу, відновлював усі дозволи на продаж алкогольних напів, цигарок та більярду барі УАСТ „Леви”, яка є зареєстрована на 399-й Відділ УНС „Леви”.

Голова, секретар, С.Касіян, З.Дзядик та В.Камінський брали участь у Загальних зборах та ширших сходинах Округу із представниками Головного Уряду УНС.

16-го серпня 1981 року Округний Комітет УНС спільно із Округною Радою УБС урядили „Союзний День” у Равнідзі. Секретар підготував друкований матеріал та був тостмайстром на тій імпрезі. С.Касіян займався фінансами, а З.Дзядик помагав у кухні. 13-го грудня 1981 року Округа влаштувала імпрезу із доповідями та виступами.

пом артистки Євеліни Бельюць для вшанування 75-річчя парафії св. Миколая. Секретар зайнявся рекламою та приготував друкований матеріал, а С.Касіян займався фінансовими справами.

Перед імпрезою делегація Округу, в тому С.Касіян і секретар, відвідала Владика Іннокентія Лотоцького.

Про діяльність Округу секретар доповідав до „Свободи”. За старанням секретаря Відділу УАСТ „Леви” одержало від УНС дотацію в сумі 350 дол.

За Контрольною комісією звітнував Іван Печенюк, який ствердив, що книговодство є у вірному порядку. Після короткої дискусії над звітним уступаючи управі із призначенням для праці секретаря.

Прийнято до вибору нової Управи. Інж. З.Стромецький запропонував перевибрати стару Управу, його внесок отримав 11 голосів. Перейшов другий внесок д-ра І.Гроховського, одержавши 18 голосів, зі наступним складом нової Управи: С.Касіян — голова, Ярослав Баторфальний — заступник голови, Роман Михалюк — скарбник, Ю.Косачевич — рекордний секретар, Р.Припхан — фінансовий секретар. Контрольна комісія: З.Дзядик — голова, О.Шеремета та І.Печенюк — члени.

Предсідник Зборів М.Ольшанський погратував новий Управі за вибір, поінформував присутніх про дотеперішню працю Округу та зважив усіх, щоб включилися до праці для дальшої розбудови УНС.

Безпосередньо після Загальних зборів відбулися ширші сходина членів для вибору делегатів на 30-ту Конвенцію УНС, що відбувається при кізні травня 1982 року у Рочестері, Н.Й. Проводив сходинами новобраний голова Відділу С.Касіян.

Були два внески на делегатів: перший — Володимир Нікоревича — Р.Припхан та Ю.Косачевич, заступники — З.Дзядик та Я.Баторфальний. Другий д-ра І.Гроховського: Р.Припхан та С.Касіян, заступники ті самі.

Перший внесок отримав — 7 голосів, другий — 20. С.Касіян подякував імені делегатів за вибір, закликав присутніх до співпраці з Управою, подякував усім за участь та запросив на перекуску.

Роман Б.Припхан

Навчання в УВУ 1982 року

Ректорат Українського Вільного Університету в Мюнхені, Німеччина, повідомляє, що в літніх місяцях 1982 року відбудуться наступні виклади:

1) Літній семестр філософського факультету та факультету права і економічних наук починається 1-го липня і триває до 31-го серпня. На філософському факультеті передбачаються такі групи: мовно-літературна; історично-географічна; філософія, психологія, педагогіка; соціологія і культура.

На факультеті права і економічних наук є такі відділи: правничий, економічний, політичних наук. Оплата за семестр вносить 800 німецьких марок. В час семестру можна досягнути від 9-ти до 12-ти кредитів. Студії на УВУ завершуються магістерським, згідно докторським дипломом.

2) Педагогічні курси для вчителів українських шкіл і виховників молодіжних організацій з узагальненням психології, дидактики та методики викладання українських предметів. Вони тривають 4 тижні, від 26-го липня до 20-го серпня. Оплата вносить 350 нім. марок. Учасники цих курсів можуть здобути до шести кредитів, які в мірі потреби будуть зараховані в їхні загальні студії. Крім того, на бажання вони отримують посвідки і транскрипти для інших університетів.

3) Курси українознавства організовані в тому плані, щоб українська мо-

лодь мала змогу поширити й поглибити свої знання про Україну в її сучасному і минулому. Вони відбудуться, від 26-го липня до 13-го серпня, отже триватимуть три тижні. Оплата вносить 100 нім. марок. На ці курси можуть вписуватися не лише студенти, але також учні вищих клас середніх шкіл. Після закінчення курсантів отримують посвідки УВУ.

4) Курси української мови (нижчий рівень) відбудуться від 26-го липня до 13-го серпня. Він матиме 45 годин навчання і передбачений для тих, які не знають або слабо володіють українською мовою. Оплата курсу вносить 300 нім. марок.

Студенти УВУ мають знижену ціну в гуртожитку „Рідної Школи” на кошти прожитку в Мюнхені. Повне утримання вносить лише 140 нім. марок тижнево.

Докладніші відомості про УВУ і щорічні виклади подасмо у програмі викладів УВУ. Хто хотів би мати нашу програму, хай звертається до нас у цій справі на таку адресу: Ukrainische Freie Universität, Pienzenauerstr. 15, D - 8000 Munich 80.

На що саму адресу можна звертатися за всіма додатковими інформаціями. Просимо інформувати знайомих і товаришів про можливість студії в Українському Вільному Університеті.

Проф. д-р Володимир Янів
ректор УВУ

М. Чорний має своє місце у праці для свого народу

В одну з останніх субот грудня минулого року я мав нагоду бути гостем на несподіваному прийнятті Школи Кобзарського Мистецтва в честь адміністратора ШКМ і її організатора Миколи Чорного. Прийняття було дуже зворушливе, бо можна було бачити подяку молодих бандуристів для людини, яка всецільно віддала себе їм і їхній школі. Це Батьківський комітет за ініціативою Марії Йовик улаштував несподівані іменини для Миколи Чорного, великого ентузіаста бандури, який цю школу вів на високий рівень патріотизму і мистецтва; і сьогодні його молоді бандуристи і бандуристи відомі зі своїх виступів і серед українського громадянства і серед американського.

Тому слід говорити про цю людину, яка своєю відданістю та діяльністю, посвятивши весь свій вільний час культурній праці для свого народу, зробила багато для нього.

Були на цьому вечорі добродії Школи КМ, яких М. Чорний з'єднав для користі свого народу. Знаючи, що сам М. Чорний не бандурист, питали вони, що вплинуло на нього, що він віддався цій праці? Він розповів, як це було: його доня колись виступала з бандурою в Квінсі, де теж грали дві оркестри під керівництвом відомого маестра з „Радио-Ситі Мюзік Голл”, але єдину бандуру оркестра вітала стоячою овацією. Тоді М. Чорний, збуджений величчю рідного мистецтва, постановив віддати свій час бандурі і організувати школу гри на ній. Першими студентами ШКМ стали Ірена Чорна і Ярослав Стахів.

У 1973 році на „Просфорі” хору „Думка” виступили тоді ще початківці ШКМ Ліда Чорна, Галя Гарматій і Марко Івасиків. Вони здобули великий успіх і приєднали шанувальників бандури і школи: присутні на „Просфорі” всім відомі патріоти і добродії подружжя Шумейки жертвували на закуп п'яти бандур, щоб ця школа існувала. Щедрий жест подружжя Шумейки може бути прикладом, як допомагати нашій молоді нести українські музичні скарби в світ.

При школі гри на бандурі М. Чорний організував Батьківський комітет як допоміжне тіло у праці школи. За час існування ШКМ навчалось тут майже двісті учнів. Тепер в Ансамблі школи є 26 бандуристів, які керує бандурист-віртуоз Юліан Кистастий.

При ШКМ видається „Кобзарський листок”, бюлетень, про який недавно померлий славетний бандурист Василь Сміць писав: „Ваші кобзарські листки зворушили мене до сліз, бо це вперше в історії українського кобзарства на чужині започатковується щось небачене”.

Микола Чорний не спинився на бюлетені, а взявся далі за видання журналу „Бандура”, що появляється квартално третій вже рік.

М. Чорний веде вміло працю зовнішніх зв'язків, щоб знайти неукраїнський світ і бандуристу, українським народним інструментом. Молоді бандуристи виступають для неукраїн-

(фото: О. Старостяк)

Микола Чорний з відзначенням

ців, яким подається бандура, а це безперечно приносить добро українському імені.

Бандуристи з успіхом брали участь у святкуванні століття українського поселення в ЗСА і 200-ліття Америки, наші бандуристи мали свій „флот”, що їхав вулицями Нью Йорку; їх бачили кілька мільйонів глядачів з різних країн світу. З неменшим успіхом Ансамбль бандуристів виступав під час засвічення „Ялинок” у Ракефеллер Центрі, де їх виступ передано по телевізії в Америці. Таких виступів було багато, і це заслуга М. Чорного.

На вечорі-іменинах в суботу були представники обох українських церков, знайомі і приятелі Миколи Чорного, всі бандуристи та їхні батьки.

Марія Йовик з Ларисою Лисняк в тасмичні підготували цей вечір у великій ідальній ресторані в Українському Народному Домі. Пана адміністратора, нічого не підозрюваючого, Ансамбль привітав „Полтавським маршем”, а відтак всі присутні заспівали йому „Многая Літа”. М. Чорний був дуже зворушений, і щойно по деякій мовчанці подякував за так гарний вияв прихильності до нього. Це прихильності йому „вперше в житті”.

М. Йовик приготувала український колач з однією великою і десятима меншими пташками, які символізували десять років праці, проведеної Миколою Чорним, для ШКМ. Більша, одинадцять, пташка з побажаннями символізувала наступні десять років і більше, бо М. Чорний і далі працюватиме для школи, для української молоді і для України.

В час вечору у родинній атмосфері ввечері Ансамбль під керівництвом Юліана Кистастого виконав кілька народних пісень, поважних і жартівливих.

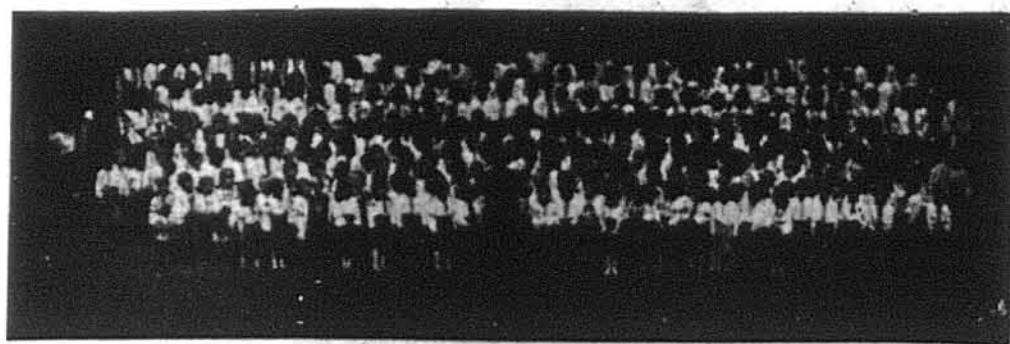
Цей несподіваний вечір дав і приємність присутнім і чималий матеріальний прибуток для ШКМ, бо гості склали гарний подарунок для Школи Кобзарського Мистецтва: подружжя Віра і Антон Шумейки — тисячу доларів, пан Пирський — п'ятсот доларів, д-р Шпінт — сто доларів, СУМ — п'ятдесят, Марія Душнік — двадцять п'ять доларів. За це добродіями оплесками і співом „Многая літа” дякували бандуристи; найбільше ж з усього цього радів Микола Чорний, бо його діло не минає даремно, а приносить добрий плід для нашого усіх добра.

Іван Йовик

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступ

Відбувся перший збірний концерт учнів англо-української програми в Манітобі

Вінніпег, Манітоба (Батьківський Комітет сприяння українській мові). У неділю, 24-го січня, в залі Століття Манітоби відбувся концерт учнів англо-української двомовної програми, в якому взяли участь понад 400 учнів з двомовної програми з шкільної системи та Босежур. Концерт був організований Батьківським Комітетом сприяння українській мові в Манітобі.

Чотириста учнів двомовної програми із шкіл Вінніпегу і Босежу виконують збірну точку при закритті концерту — співають канадський гімн українською мовою. Диригує Ярослав Шур

Серед публіки на концерті були присутні Перл МакКінгал, лйтенант-губернатор Манітоби; Митрополит Максим Германюк; представники прем'єра Маніто-

би та міністра справ культури й історичних ресурсів; представники Централі Комітету Українців Канади та інших українських органі-

заций, і радні всіх шкільних

Концертом проводив Ярослав Семчишин, який при відкритті попросив до слова президента Батьківського комітету Тараса Прихитка та заступника президента проф. Романа Єринюка. Вони привітали присутніх, подаючи інформацію про двомовну програму, про важливість збереження української мови, та повідомили про створення Фонду Освіти і про іменування почесного Патронату, в склад якого входять генеральний губернатор Канади Едвард Шраер та інші високі достойники: Перл МакКінгал,

Говард Полі, Митрополит Максим Германюк і Митрополит Андрей. Промовці Т. Прихитко і Р. Єринюк звернулися з проханням до цілої української громади щиро підтримати Фондацію, доходи з якої допоможуть діяльності Батьківського комітету.

Учні виступали із піснями, декламаціями і танцями на тему „Зима“. В додатку до виступів учнів, виступили так само танцювальний ансамбль СУМК і солістка сопрано Ірена Вельгаш.

Концерт закінчився збірним виступом всіх 400 учнів, які під диригентурою Ярослава Шура відспівали канадський гімн українською мовою.

Б. і Т. Богданські — нові меценати Фондації УВУ

З огляду на кількісний перевищення речення святкування 60-річчя УВУ в Нью-Йорку, Богдан і Таїса Богданські не змогли особисто взяти участь в цій імпрезі. Телефонічно з Караїбських островів вони декларували 1,000 дол. на потребу української науки. По поверненні з вакацій вони заплатили декларовану суму і тим самим стали меценатами Фондації УВУ, зложивши до сьогодні 1,720 доларів.

Б. і Т. Богданські — це визначні і активні громадяни української спільноти. Д-р Петро Богданський — колишній лектор УВУ, до-

голітний директор банку „Тризуб“, співосновник і

член Екзекутиви Фондації УВУ. Таїса Богданська, — визначна піаністка, колишня доволітня директорка Українського Музичного Інституту в Америці і суспільно-громадська діячка.

Управа Фондації УВУ

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФУНДАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

СПИСОК Ч. 3/1981

Щиро вітаємо достойних членів Меценатів Фондації Українського Вільного Університету (УВУ): сеньйорку української громади паню Катерину Кленяк-Хандогу; пана Миколу Поповича з Канади; Український Народний Союз; д-ра Миколу Ценка, який з академічним роком 1982/83 започаткував при Фондації УВУ ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД (ПСФ) ім. д-ра Миколи і с.п. Володимирів Ценків, для студій проблем української родини в діаспорі. Паню Марію Турчин з родиною; панство Михайлину і Михайла Баран; д-ра Михайла і Галину Паламар; Анну і Ярослава Плеску; Алісу і д-ра Дмитра Бондарчука; власників знаної агенції „Кобасин“ панство Віру і Антона Шумейків.

Рівнож щиро вітаємо вельмишановних членів добродіїв Фондації УВУ. Блаженішого Митрополита Мстислава; панство Лідію і Василя Кий; д-ра Романа і Івану Кисілевських; д-ра Івана і д-ра Александру Ярош; пань: Татяну і Марію Чуман; Лідію Придаткевич; Теклю Сайдан; Марію Марчук, Шановних панів Богдана Лівача; Романа Кухту; Олега Гелімея; Мірона Сурмача (старшого); і мгр. Миколу Турецького.

Надзвичайно приємно нам привітати Перший Відділ Союзу Українок Америки — члена добродіїв Фондації УВУ, з його шістьдесятилітнім існуванням.

Вітаємо шановних нових добродіїв Фондації УВУ: д-ра Миколу і Любу Прокоп; д-р Ірину Гребеняк; д-р Василя Зірослава; д-ра Романа і Марію Борковських; д-р Степана і Ярослава Яблонських; паню Анастасію Ікалович та десятки нових членів Фондації УВУ і сотні постійних жертводавців на українську вільну науку через Фондацію УВУ.

Подаємо українській громадо третій список жертводавців у ювілейному році (вересень — грудень, 1981 р.)

По 1,100.00 дол. зложили:

Коленьяк-Хандога, Катерина	(3,325.00)
По 1,000.00 дол. зложили:	
Попович, Микола	(4,000.00)
Український Народний Союз	(3,500.00)
Д-р Ценко, Микола	

По 500.00 дол. зложили:

Баран, Михайло і Михайлина	(1,000.00)
Кий, Василь і Лідія	(900.00)
Лівач, Богдан	(550.00)
Сурмач, Мирон старший	
Турчин, Марія	(1,300.00)
Чуман, Марія і Татяна	
Д-р Іван і Д-р Александру Ярош	(1,000.00)
Д-р Паламар, Михайло і Галина	(1,050.00)
Плеску, Ярослав і Анна	

По 300.00 дол. зложили:

Шумейко, Антон і Віра	(1,225.00)
Яким, Еміль	(600)

По 250.00 дол. зложили:

Д-р Петро і Леся Гой	(1,450.00)
Д-р Гребеняк, Ірина Н	(450.00)
Гупчи, Іван	

По 200.00 дол. зложили:

Д-р Прокоп, Мирослав і Люба	(450.00)
Кухта, Роман	(900.00)
Д-р Штайн, Михайло (Німеччина) через мгр. Івана Костюка	

По 150.00 дол. зложили:

Д-р Дмитро Бондарчук і Аліса	(1,150.00)
------------------------------	------------

По 100.00 дол. зложили:

Проф. Д-р Біланюк, Олександр і Лариса	
Бондарчук, Стефан і Елсі	
Бондарчук, Василь	
Д-р Борковський, Роман і Марія (350.00); Горбачевський, Роман і Олена, Д-р Галарчук, Олег Гелімея, Олег (510.00); Гоплд, Г. Брус; Д-р Заричний, Василь (425.00); Іванчиків, Василь і Ірена, Ікалович, Анастасія (350.00); Д-р Кисілевський, Роман і Івана (830.00); Кий, Мирослав і Лариса; Кліш, Неоніла; Д-р Кляфас, Всеволод і Софія, Д-р Козарський, Марія і мгр. Мирослав, Комітет „Бучаччина“, Кош, Катерина і Леся Синенко; Д-р Кудрик, Олег Кулик, Теофіл і Іванна; Кульчицький, Андрій, Д-р Логаса, Михайло і Марія; Д-р Лозинський, Іван, Д-р Макаревич, Іван і Наталя; Марчук, Марія (500.00); Мидяк, Юрій Микола Онуфрій; Д-р Мороз Роман і Ольга; Німець, Павло о мгр. Пелех, Володимир; Перший Відділ СУА в Нью-Йорку (600.00); Перегр, Микола; Д-р Прокопів, Володимир і Ольга Рясак, Василь, Свідан, Текля (700.00); Сидорак, Олександр, Д-р Тимків, Стефан і Тамара; Тхір, Василь і Олена, Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Нью-Йорку, Д-р Фішер-Слїж, Марія; Д-р Церкевич, Константин і Ева-Марія; Чорнобіл Роман і Анна, Д-р Чубатий, Володимир і Анна.	

По 75.00 дол. зложили:

Заліський, Антон і Ольга	
--------------------------	--

По 70.00 дол. зложили:

Шарко, Євгенія	
----------------	--

По 50.00 дол. зложили:

Сар, Jean-Pierre and Biruta, Гуцаль, Йосиф, Д-р Граб, Роман; о. Джиджора, Василь, Д-р Витвицький, Ігор і Дарія, мгр. Волянник, Теодор Позинський, Григорій і Наталя; Залі-тас, Стефанія;
Кішук, Ярослав і Марія; мгр. Ковальський, Михайло і Дарія, Костів, Симон і Ірина; Коруд, Василь, Кош, М. І. Кухучка, Василь і Пелагія; Проф. Любай, Іван і Галина; Лисак, Михайло, Мельник, Семен; Д-р Наболотний, Михайло і Д-р Тамара, Пісюк, Володимир; Стефанішин, Марія, Д-р Тарнавський, Остап і мгр. Дарія, мгр. Турецький, Микола (500.00); Федик, Евстахія і Стефанія, Чорнобіл, Андрій; Д-р Яблонський, Стефан і Ярослава (375.00); інж. Яременко, Антон; Д-р Юркевич, Евстахія і Марія;

По 45.00 дол. зложили:

Дир. Квас, Володимир

По 40.00 дол. зложили:

о. Ткачук, Іван і Ірена;

По 30.00 дол. зложили:

Добрянський, Мирон; Д-р Дорожницький, Іван; Грабець, Роман і Марія; Ісків, Іван і Марія; Іовик, Мирослав і Надія; Рудакевич, Володимир;

По 27.00 дол. зложили:

Д-р Кос, Роман і Анна.

По 25.00 дол. зложили:

Байлак, Роман і Анна; Бачинські, Юлія, Олена, Оксана і Марія; Бадур, Василь; Д-р Бурбело, Григорій і Люба; Веремчук, Юрій, Волощук, Іван; Вомпель, Осип Роман; Ганчарик, Антон і Стефанія, о. Д-р Ганюк, Семен; Геймур, К.; Гімка, Петро і Гарріет; Грібець, Стефан; Д-р Гелета, Ярослав; Гіс, Генрі і Елізабет; Гола, Зенон і Ярослава; Горон, М.; Д-р Давид, Александер і Марія; Данилюк, Володимир; Д-р Деячківський, Н.; Дешик, Микола; Д-р Домбачевський, Іларіон і Аїна; Домбачевський, Роман і Люба; Дубик, Богдан і Ольга; Д-р Дядя, Роман і Ольга; Едс, Мальвін і Елеонора; Задонний, Стефанія; Захарків, Стефан; інж. Заліч, Ігор Юрій; Іванчук, Андрій і Лідія, Ільчичин, В.М.; Карпівський, Іван; Кішук, Михайло і Анна; Корінець, Микола; Костик, Стефан і Надія; мгр. Костюк, Іван і Галія; Когут, Стефан; Д-р Кошур, Любомира і інж. Ігор; Крушницький, Корнель і Наталя; Кухля, Йосиф і Марія; Марчик, Петро і Анна; Д-р Лебедович, Віктор; Лозинський, Давид і Ольга; Д-р Лученко, Леонард і Лариса; Майкович, Василь і Анастасія; Михайлишин, Дмитро; Макар, Іван; Д-р Марчук, Василь і Оксана; Мішенко-Одерман, Марія; Д-р Мостович, Леонід і Оксана; Д-р Музичка, Ярослав і Лариса; Мулькевич, Марія; Навроцький, Юрій і Христиня; Небеш, Орест; Д-р Нічай, Стефан; Новак, Ірина; Остайчук, Михайло; Д-р Панчак, Тамара; Паньків, Михайло; Перун, Текля; Поліщук, Юрій; Проф. Попель, Стефан; Д-р Правак, Теодор; Придаткевич, Лідія (420.00); Пясецькі, Петро і Оксана; Сачок, Петро; Семенина, Володимир; Серант, Василь і Анна; Сідларчук, Степан; Сигалів, Ірена; Склєпкович, Олег і Елсі; мгр. Соловій, Мирон; Сороханюк, Дмитро і Едвіна; Ткачук, Дмитро; Федак, Євген і Теодозія; Хоноук, Богдан; Хомут, Наталя; Цегельський, Юрій і Надія; Д-р Чаповський, Мирослав і Альбіна; Чоповський, Микола і Каліста; Шварц, Іванна; Д-р Шпольник, Олександр; Юрченко, Анна; Д-р Яшун, Василь; Янда, Макар.

По 20.00 дол. зложили:

Білик, Володимир і Галина; Бойчук, Микола і Марія (Філадельфія); мгр. Воронка, Василь; Гавриш, Стефан; Д-р Гаймор, Іоанес Р.; Галущенко, Іван; Грегор, Василь і Лідія; Довбачук, Петро; Доліницький, Андрій і Лариса; Еліф, Теодор; інж. Калінич, Любомир Євген; Кішук, Теодор; Колінко, Василь; Машталір, Іван; Д-р Мичковський, Мирослав і Ольга; Мороз, Стефан; Д-р Осередчук, Володимир (регіональний комітет Дрогобиччина); Д-р Процик, Володимир; Принада, Богдан; Д-р Річок, Роман; Підгірний, Іван; Смішків, Еміль і Марія; Стельмашук, Михайло; Ходонович, Дмитро; Цимбала, Стефан і Євгенія, Шторгін, Іван і Анна; мгр. Щербанюк, Ярослав; Яворський, Іван і Стефанія; Н.Н., Елізабет Ню Джерзі;

По 15.00 дол. зложили:

Атановський, Олександр і Осипа; Балабан, Василь і Ольга; Блажевич, Стефан; Бобік, Роман і Іванна; Проф. Богачевський, Рома; інж. Бойко, Стефан; Борисенко, Ігнат; Бродим, Богдан; Будзак, Роман; Бук, Андрій і Катерина; Ващук, Олександр; Веремчук-Калиновська, Соня; Верхогляд, Микола; Вислоцький, Іван; Войтович, Михайло; Воробець, Зіновія; Врублівський, Онисин; Гайовий, Федір і Марія; Галавай, Іван; Ганушевський, Стефан і Ольга; Д-р Гойдиш, Володимир і Дарія; Головатий, Стефан; Гомак, Петро; Гринишин, Теодор і Марія; Грівай, Петро і Зеня; Гіба, Олена; інж. Голіш, Стефан і Надія; Демків, Семен; Дитиняк, Володимир; Дмитрик, Володимир; Дзедзич, Андрій і Ірена; Проф. Жила, Володимир і Ірена; Журавель, Лариса; Іванів-Джонс, Елісавета; Іванчук, Іван; Кабала, Анна; Карабін, Петро і Тууля-Качмарчик, Михайло; Квасницький, Теодор; Д-р Корутка, Володимир; Комар, Сезон і Ірена; Копитко, Семен; Костелина, Лука і Марія; Костів, В.; Кравець, Юрій; Криворук, Микола і Надія; Кузич-Березовський, Іван; Кузьмович, Стефан; Лопатинський, Олег і Оксана; Д-р Лютий-Лютенко, Олександр; Майдан, Ілько; Мандибур, Микола і Ріта; Мартинюк, Микола; Мельничин, Василь і Юлія; Менда, Микола; Д-р Метіль, Ігнат і Еріка; Мілянчик, Микола і Дарія; Млинко, Ярослав; Мурал, Геральд; Муштук, Євгенія; Нестор, Юрій і Ірена; Новосівський, Тарас і Ірена Орися; Олещук, Теодозія і Марія; Онискевич, Любомир і Лариса; Островський, Теодор і Анна; Павелчак, Теодор; Падяк, Іван; Палій, Яків; Пайкош, Михайло і Стефанія; Перун, Текля; Петрушак, Ярослав; Підстригач, Леонід і Параскевія; Платош, Роман і Соня; Полаха, Василь і Олена; Примах, Мирон; Розновський, Олександр; Савчин, Микола; Садівник, Василь; Д-р Сенковський, Теодозія і Ірена; Серна, Стефан; Рудницький-Сокіл, Марія; Стефора, Микола; Блаженіший Митрополит Мстислав Скрипник (650.00); Толубак, Роман; Хемі, Марія; Хрпліва, Зеновія і Марія; Черевко, Володимир і Гедвік; Чехович, Донна; Шарко, Євгенія; Ярко, Анна;

По 10.00 дол. зложили:

122-й Відділ УНС в Туатон, Масс.; Проф. Архімович, Александер і Кіра, Бард, Петро і Ворджіні; Ващук, Олександр; Венігловський, Роман; Войчук, Юрій; Баранік, Г.М.; Дебл-Онуфрій, Марта; Гасюк, Семен; Грибик, Василь; Глушак, Юрій; Гула, Петро; Ефремова, Галина; Калігула, Павло; Кобрин, Юрій і Марія; Кріспатій, Семен; Кулик, Теофіл; Лаврин, Микола; Лаврів, Василь; Левичка, Марія; Ліницький, Микола і Марія; Луків, Іван;

Ляшкевич, Ольга, Маланюк, Мирон; Мерешак, Володимир; Д-р Миколаєвич, Роман і Ірена; маестро Мороз, Михайло і Ірена; Мудрий, Василь і Дарія; Патряк, Петро; Пенкальський, Ярослав; Піндчук, Євген; Пойда, Михайло і Наталя; Семущак, Лев і Стефанія; ред. Смолий, Іван; Сталіс, Петро; Ціховлас, Зенон і Любомира; Черненко, Василь; Човник Йосиф і Стеля; Школяр, Михайло і Ольга;

По 5.00 дол. зложили:

Безкровний, Кирило; Борис, Ілля; Василькевич, Катрі; Д-р Думенко, Симон і Пієррете; Гринік, Володимир і Ольга; Іванченко, Марія; Кошбалла, Святослав; Клякстон, Роланд і Марія; Кочів, Михайло; Ларі, Василь; Ліщинський, Михайло і Софія; Маркевич, А.; Непордник, Михайло і Луїза; Проць, Н. Станіс, Іван і Ольга; Шпіндура, Василь; Шеремета, Василь;
--

По 1.00 дол. зложили:

Лашенко, Микола; НН.Філадельфія; НН. Трентон
--

Список жертводавців у УВУ під час перебування Ректора УВУ в Чикаго, листопад 1981 р.

Дир. Роман Мицик, (Самопоміч) 250.00; Д-р Пилип Демус, 200.00;

По 100.00 дол.

Д-р Роман і Лідія Смик; Франка Даківська;

По 50.00 дол.:

Д-р Роман і Анна Кобилецькі; Братство Св. Андрея при Соборі Св. Володимирів і Ольги;
--

По 30.00 дол.

Августа аптека; Д-р М. Головатий; Роман і Зеновія Бігун; Володимир і Ольга Мартинюк; мгр. Омелян і Лена Басюк;
--

По 25.00 дол.

Проф. Адам Антонович; Д-р Михайло і Ольга Головатий; Петро Хома, Микола Стасюк; Пилип і Анна Кульчицькі; Рома Яхторович; Александер Тимчук;

По 20.00 дол.

Василь Литвин; Іван і Марія Скоморохи;
--

По 15.00 дол.

Д-р Микола і Катерина Домашевський;

По 10.00 дол.

Анна Білинська; Д-р Павло Турула;

(Список переслав д-р М.Головатий)

Ім'я і прізвище в цьому списку подаємо так, як вони були подані жертводавцями українською мовою, якщо вони були подані тільки латинкою — подаємо їх користуючись транслітерацією Конгресової бібліотеки ЗСА.

Щоб оминати неточностей, просимо всіх шановних жертводавців подати свої прізвища в двох мовах.

Щиро дякуємо всім жертводавцям. З уваги на всеукраїнську місію, яку сповняє УВУ, МЕТОЮ ФУНДАЦІЇ є, а шістьдесятилітнє існування УВУ (1921-1981), — створити ОДНОМІСЬНИЙ ФОНД, який допоможе забезпечити дальший розвиток української науки у вільному світі, так кінце потрібної, тим більше, що на Рідних Землях йде повна русифікація.

УПРАВА Фондації звертається до всіх українських патріотів, які досі ще не зложили пожертви й не стали членами ФУВУ, з гарячим проханням стати членом Фондації, або скласти пожертву в міру Ваших спроможностей. Якщо Ви зложили свою пожертву — тоді доповніть її одноразово чи ратами, щоб стати членом Фондації із всіма правами, відповідальністю і привілеями. Коли вже Ви є членом Фондації — просимо ВАС піднести свій вклад на вищій рівень.

У Вашому особистому імені, в імені цілої родини, в імені дорогих Вам осіб, що відійшли у вічний спокій; в імені організації та установи — Ви маєте можливість створити

Просимо ласкаво тут віддати й виповнити

1. Прошу прийняти мою (нашу) пожертву: \$ 15.00 ☐ ; \$ 25.00 ☐ ; \$ 50.00 ☐ , інша: _____
2. Родн членства: (одноразова членська вкладка) _____
 а) звичайний член ☐ \$ 100.00; _____
 б) член добродіїв ☐ \$ 500.00; _____

Ім'я і прізвище або назва організації _____

Адреса _____

Підпис апліканта (жертводавця) _____
 Чеки випускати на: UFU Foundation

та висилати на адресу Фондації УВУ: _____

Дата _____

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, Inc.
203 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003

Д-р Ярослав Мошук
скарбник Фондації УВУ

Приціл...

(Продовження зі стор. 2)

У своїй праці Тайсон згадує, що перед 1980 роком американський загал почав реагувати проти намагань Москви і її американських свідомих чи несвідомих підпомагачів знищити Сі-Ай-Ей та ФБІ. Ця реакція американського народу, широким мас вивила себе в останніх президентських виборах, тоді коли американський загал мав нагоду сказати своє слово. У цих виборах американський народ не тільки вибрав президента Рональда Регана, який заявив тверде становище супроти московського експансіонізму, але вибрав і Сенат зреспубліканською більшістю і не перевернув деяку кількість дуже лівих чи ліво-ліберальних сенаторів і конгресменів.

Автор каже, що американський загал має великий запас здорового розсудку, який дає йому змогу опиратися комуністичній пропаганді і впливам крайньої ліві „лаббі“, преси та телебачення краще як Конгрес і Уряд. Політики і Вашингтонські урядовці піддають більше під вплив пропаганди, яка пливе через престижні східні засоби інформації, або через „лаббі“-групи, як громадяни „бек хаус“, каже Тайсон.

Йосиф Фролік, член чеського КГБ, який свого часу вибрав свободу, а згодом перед сенатською комісією у 1975 році з'ясував тайну

(для внутрішнього життєвого КГБ) оцінку американського народу чеським КГБ: „Патріотизм пересічного американця дуже високий... офіцера розвідки не повинна впровадити в помилку позірний індивідуалізм пересічного американця... про американські маси говориться, як про „сплячого гіганта“, який завжди потребує шоку, щоб збудитися, але коли збудиться, є безмілосердним...“

Це, що велика американська преса і великі сітки телебачення часто виваляють ліві ухили і тенденції, і часто свідомо чи несвідомо допомагають комуністичній пропаганді, не має абсолютно впливу на політичні погляди широких американських мас, широкого американського загалу, який у справді демократичній країні, що нею є США, є остаточно господарем країни. Це без сумніву добра новина.

Включіться у гігантський змаг

Книжку „Приціл — Америка“ повинні купити і прочитати кожний українець. Ця книжка допоможе нам залучити наші міжусобиці, вийти з нашого гетто і включитися у цей змаг, від висліди якого залежатиме наша доля, доля наших дітей і доля нашого великого народу та доля ЗСА.

Активні українські студенти

Адріана Кочман і Марко Сидоренко моделюють київську вишиванку

У п'ятницю, 22-го, і суботу, 23-го січня, відбувся Міжнародний Фестиваль в Норт-вестерні університеті в Еванстоні, Іллінойс. Це перший раз в історії цього університету, в якому переважають студенти англосаксонського походження, студентів інших національностей і етнічних груп, мали нагоду обмінятися інформацією про історію і стан своїх країн і одночасно познайомитися з різноманітністю культур та показати, який внесок вони вкладають в загальну американську культуру.

Протягом двох днів висвітлювалися інформативні фільми, прочитано доповіді, відбулися семінари, виступали мистецькі групи, і присутні мали нагоду покуштувати різноманітні страви різних етнічних груп. Українських активних студентів тут тільки жменя, але вони очолюють і з запалом включилися в цей фестиваль. Організаторами української частини були Тарас Сілецький і Адріана Кочман.

Українських активних студентів тут тільки жменя, але вони очолюють і з запалом включилися в цей фестиваль. Організаторами української частини були Тарас Сілецький і Адріана Кочман.

У суботу о 3-й годині по полудні в студентському центрі „Норріс“, відбувся показ української національної ноші з колекції Анни Кульчицької. А. Кочман у вступному слові поінформувала глядачів про Україну і про багате українське народне мистецтво; потім вона і студент Марко Сидоренко давали пояснення до кожного вбрання окремо: київське, гучульське, закарпатське, подільське, волинське, харківське, бойківське, подільське, лемківське. Моделювали вбрання Оксана Івасишин, Джейн Фінгліс,

У поклони...

(Продовження зі стор. 2)

почавши, а сьогодні на Оксани Мешко скінчилися. Нащадки, імена і прізвища героїв нової доби вже зафіксовані в українській визвольній боротьбі. А їх чимало: Софія Галечко — хорунжий УСС; Ганна Дмитренко — десантниця УСС і старшина УГА; Олена Степанів — героїня бою на Мазиків; Віра-Бабенко — зв'язова повстанського штабу Катеринославщини, закатована ЧЕКА; Соколовська Маруся — учасниця Другого зимового походу, що закінчився Базаром (1921 р.), Тарасенко Маруся — підпільна діячка, що її розстріляло ЧЕКА 27-го травня 1923 р.; Ольга Басараб — організаторка Червоного Хреста, член УВО, яку замучила польська поліція 13-го лютого 1924 року у Львові. Її смерть стала надхненням і зразком для Олени Теліги, провідниці і поетеси, духової доньки Лесі Українки, яка загинула 40 літ тому. Точно 9-го лютого 1942 року гестапо арештувало Олену Телігу і її чоловіка Михайла, їх їх розстріляли. Своїм характером, своєю поведінкою вона навіть перевищила літературного героїню Лесі Українки, кажучи: вітрами і сонцем намітив Бог „П' шлях“, бо щастя і горе, радість життя і смерть гралася і пережувалася в її короткому житті. Вона була не лише поеткою і вірною донькою свого народу, вона була і воїном і редактором журналу „Літвари“ у своєму рідному Києві, була теж політичним діячем, гордо поклавши буйну голову на

жертвенну батьківщину. Але найбільшою жертвою, жорною посвяти була трагічна, добровільна смерть 500 українських жінок-героїнь в концтаборі Кінгрі у Казакстані в 1954 році. У їхньому збірному виступі, виступі безборонних жінок проти совєтських танків полум'яні безмежні любові самопожертви — бо немає більшої любові, як та, що душу свою кладе за друзів своїх.

Згадаймо ще й тих жінок, а їх мільйони, що із саможертвою виховували молодь покоління, і хоч станом їх важче, вони не жемуряться у погоні за кар'єрою, але стараються зберегти своє національне обличчя і передати його нащадкам. Від Горської почавши, а на Оксани Мешко скінчивши, в Україні зростають нові жінки, що поруч своїх чоловіків і синів борються за права свого народу, за свою улюблену державу — це також героїні.

Згадаймо з пошаною і тих жінок у розсіянні, які зумили навчити своїх дітей рідної мови, посилають їх, не жалюючи дорогого часу, до суботних шкіл, та підготовляють їх до майбутнього повороту і праці для батьківщини. Саме так повинні виховувати своїх дітей усі українські матері, бо кожна втрачена дитина — це вмирання народу. Три місяці перед смертю Тараса Шевченка написав маленькій вірш, який можна вважати його останньою сповіддю. Вірш цей змалював вікову трагедію української сім'ї:

Зійшлись, побалились, поєднались,
помолоділи, підросли.
Гайок, садочок розвели
кругом хатини. І пишались,
неначе князі... діти гралась
рідко собі і востані...
Дідаток москалі украли,
А хлопців в москалі забрали...

Тільки геній Шевченка міг у кількох словах охити вікову трагедію української сім'ї. А скільки ж нещасних батьків переживає таку ж трагедію тепер? І в Україні, і в розсіянні. Діти — найбільший скарб народу, діти надія поневоленої нації — затрачується в чужому морі. Там в Україні їх змушують різними способами ставати „радянською“ людиною. Однак тут у вільній країні, ніхто не переслідує нас за те, що

Адріана Кочман, Світлана Кочман, Віра Кохно, Ліза Опанасюк, Аня Помяк, Тарас Сілецький, Марко Сидоренко, Су Слатер, Ірка Соколовська та Адріана Сумик.

У другій частині української програми виступили члени ансамблю бандуристів Школи Українознавства св. Володимира під керівництвом Олександра Пошиванка — Катя Волковець, Андрій Карасейчук, Рая Карасейчук, Мотря Пошиванюк і Павло Пошиванюк. Це була дуже добре підготовлена група молодих бандуристів.

Субота, 23-го січня — це був один із найхолодніших днів в історії Чикаго, яке було засипано снігом; та лютий мороз не злякав молоді, у якій виплекала любов до свого народу, та які використовують кожну нагоду, щоб познайомити американське довілля з культурою свого народу.

На весні Український Клуб планує виставку українського народного мистецтва і українських книжок в англійській мові.

У.К.

Почали працю над перекладом Східного права

Комісія Східного Кодексу в ЗСА (зліва): о. Микола Речфорд, монс. Іван Елія, о. Іван Фаріс, монс. Володимир Паска, монс. Ілля Ел-Гаск, о. Роберт Господар, архимандрит Віктор Поспішля, монс. Раймонд Мисулч, о. Мелетій Войнар, ЧСВВ, та о. Йосиф Кіснер.

Вашингтон. (В.П.) — На підставі доручення Конференції Східних Католицьких Єпископів ЗСА архимандрит Віктор Поспішля, якого назначено директором перекладу і коментаря кодексу, скликав наради східних каноністів на 20-те й 21-ше січня 1982 року, які відбулися тут з ласкавою гостинністю Владки Митрополита Стефана Сулика, в Українській Католицькій Семінарії.

Усіх запрошених східних каноністів одиннадцять змогли прибути: крім архимандрита Поспішля були тут монсеньйор Сілі Беджні, ректор Маронітської семінарії в Вашингтоні; архимандрит Іван А. Елія, ЧСВВ, із Мелхітської єпархії канцелярії в Монтреалі, Канада; монс. Ілля Ел-Гаск, маронітський церковний правник; о. Іван Д. Фаріс, канцлер єпархії св. Марона в Брукліні; о. Роберт І. Господар, кандидат до докторату канонічного права з Української філіяльної єпархії Архипархії; монс. Реймонд М. Мисулч, канцлер єпархії Паскеїк; монс. Володимир Паска, ректор Семінарії св. Йосафата та професор східного канонічного права; о. Микола Р.А. Речфорд, кандидат до докторату з єпархії Парма; о. Мелетій Войнар, ЧСВВ, відставний професор східного канонічного права на Католицькому університеті у Вашингтоні. Інші каноністи заявили, що прибудуть, але були перешкоджені різними причинами.

Каноністи перше вислухали виклад о. Якова А. Корідена, професора Вашингтонського теологічного об'єднання. Професор Коріден, відомий знавець церковного права, тепер є координатором проекту Американського товариства канонічного права написати коментар і переклад майбутнього кодексу канонічного права Латинської Церкви.

Цей коментар підготували 26 різних авторів, з яких половина вже передала рукописи. Коментар призначений для життєвого застосування і зацікавлених мирян. Передбачують, що цей коментар вийде в одному великому томі форматом сніжкопедії.

Якщо вже цього року опублікують і поширять латинський кодекс канонічного права, то на підставі неспітвджених припущень коментар, у якому будуть вмі-

„НЕ ЦИТУЮЧИ“

У „лісті до редакції“ від Миколи Кушніренка в ч. 28 „Свободи“ з п'ятниці, 12-го лютого слід читати: „Р. Сочинський подає як зміст моєї статті, майже її не цитує...“, а в газеті надруковано — „Пі не читаючи“.

— Ред.

Свято державності у Вилмінгтоні

Внедільно, 17-го січня, у залі української католицької церкви у Вилмінгтоні, Делавер, святочно відзначено річницю проголошення української держави. Після відчитання прокламації проголошення Українського дня в дні 22-го січня та прийняття від губернатора П'єра дюПонта, посади Меклюфліна та сенаторів Рота і Байдена й від конгресмена Іванова, виступила капеля бандуристів під проводом Сергія Ковальчука. Численно зібрані українці Вилмінгтону гриміли оплесками віддаючи нашам бандуристам за мистецьке виконання.

Святочне слово про теле-

рішні змагання нашого поневоленого та нескореного народу на рідних землях та про діяльність Української Гельсінкської Групи виголосила д-р Ніна Строката-Караванська. Після доповіді прелатентка мала нагоду підкреслити та насвітлити окремі моменти та проблеми у своїх відповідях на запитання численних зацікавлених і зворушених храсномовним словом учасників свята. Свято закінчило національним гімном.

Опісля при перекусі Н. Строката-Караванська ще мала нагоду зустрітися з місцевим громадянством.

Н.Н.

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього, дня 11-го вересня 1981 року відійшов від нас у Вічність

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДУНО

бл. п. мгр прав

АДАМ АНТОНОВИЧ

ГОРДИНСЬКИЙ

— гербу САС

В першу чергу дякуємо Владиці Єпископові Робертові Москалеві за відправлення Парастасу. Всесвітнім отцям: М. Кучмикові, Д. Библову, М. Перетякові та П. Лобинському за відправлення Парастасів. Поминання Служби Божої та теплі слова потіхи.

Щиро дякуємо за прощальні слова після Парастасу: інж. М. Семанішину від Відділу УККА, ООЧСУ та Українського Народного Дому, Б. Тодорів від ГУ СУК „Провидіння“, М. Добаш від Радних СУК „Провидіння“, мгр М. Коць від Інституту ім. В. Липинського, інж. Т. Дурбак та А. Кейбіда від Паравіліяної Ради, О. Ціпка від 28-го Відділу Союзу Українок та д-р-ів П. Богданського від щадних „Трибу“.

Сердечна подяка за зворушливі слова прощання над могилою: інж. В. Кострубак від Гетьманського Руху та Президентів СКВУ мгр. І. Базарко від Централу УККА. Щиро дякуємо за спомини про Покійного під час поминального обіду: Б. Казаніцький від ГУ СУК „Провидіння“, д-р І. Яремко (желе покійний) — особистий друг від шкільної лави, І. Кульчицький від шляхти гербу Сас, М. Ціпка, А. Дубас, І. Кононіч та Л. Ясків — спомини. Сердечна подяка церковному Хорові під диригентурою М. Добаша за зворушливий спів під час Панахиди та Поминальної Служби Божої.

Вдячні Товариству св. Імени при церкві св. І. Хрестителя за відмовлення Верени.

Невимовно вдячні О. Гузар та всім Паням Приятелям за поміч в нашому тяжкому горю.

Наша щира подяка похоронному заведенню Литвин-Литвин за дбайливе та старанне переведення похорону.

На кінець щиро дякуємо Приятелям, Знайомим і Організаціям, які прощали Покійного квітами, ті які жертвували Святі Літургії за спокій душі Покійного та Тим, які зложили жертв на добродіні Цмі.

На поміч у публікації праці — „БОЯРСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКО-ДВОРЯНСКА ВЕРСТА“ ВІ ВНОСЕК У РОЗВИТОК УКРАЇНИ“.

200.00 дол. — Дирекція Банку „Трибу“;
по 100.00 дол. — СУК „Провидіння“, Я. А. Біловус, А. Дубас, І. Луки, мгр. А. О. Смаль;
по 50.00 дол. — мгр. М. І. Коць, І. Д. Кульчицький, П. Липичак, О. Т. Подільчук, інж. М. І. Семанішин;
по 40.00 дол. — О. Гаврилюк, Б. Козак, В. Шот;
30.00 дол. — Я. І. М. Волошин;
по 25.00 дол. — о. В. Базилевський, д-р М. І. М. Богатюки, д-р П. Т. Богданський, В. І. М. Болорські, інж. Я. І. Бігуни, В. Васілюк, д-р В. Т. Гордінський, С. І. М. Гордінський, Р. І. Н. Дюрбак, Д. Каранович, інж. Я. Карпик, інж. Ю. І. М. Кульчицький, А. Кейбіда, В. І. П. Кучуки, інж. В. Кострубак, М. І. М. Мисюль, О. І. Н. Цегельський, інж. Я. Цок, д-р Е. Зиблікевич, М. І. А. Шаркевич;
по 20.00 дол. — д-р О. І. С. Андрушків, Н. І. І. Басніки, З. І. І. Бундзюк, К. Гречак, інж. Т. І. М. Дурбак, В. І. П. Данилюк, інж. Р. І. Н. Загайкевич, Я. І. О. Заремби, Я. І. І. Івасюк, М. І. Д. Клеури, М. І. Д. Колотий, І. І. Р. Липичак, Я. І. І. Песквіч, М. І. Д. Луцький, М. І. М. Матіш, Л. І. Р. Падковський, О. Цар, Е. І. О. Яворський, проф. Ю. Яримкевич;
15.00 дол. — Л. Рудніський;
по 10.00 дол. — О. Березинський, І. І. Б. Болорські, С. Бороник, Д. Бобилук, Б. Бортик, Ю. І. Б. Вертилюк, С. Вовчак, Я. І. С. Гордінський, Б. Казаніцький, І. Камарська, О. І. Н. Коць, А. І. Б. Прохорик, С. І. С. Редьки, І. Федік, М. І. О. Ціпка, Д. Г. Катерина, Р. І. І. Стахур, М. Яворська, В. І. М. Яноки;
по 5.00 дол. — мгр. В. І. О. Гнатик, О. Гузар, Н. І. А. Козюпи, І. Кочержук, Д. І. М. Половчан, І. Стройник;
1.00 дол. — В. Манько.

Разом 2,216.00 дол.

УНГУ — ГАРВАРД

100.00 дол. — Б. І. М. Робаки.

Разом 2,316.00 дол.

Хай Господь винагородить Вас всіх обильними пашками.

Залишені у великому смутку:

дружина — МАРІЯ
син — ЮРІЙ з родиною
син — МИКОЛА з родиною

Ділимось сумною вісткою з Приятелями та Знайомими, що у Філадельфії, Па., 23-го лютого 1982 року, після тяжкої недуги відійшов у Вічність, на 59-му році життя

бл. п.

ДМИТРО ПЕТРОВИЧ

НЕССЕН

народжений 1923 року на Полтавщині. ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 26-го лютого 1982 року, о год. 7:30 веч. в церкві св. Покрови при 12-й та Овас Лейн вул. у Філадельфії, Па.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ — у суботу, 27-го лютого 1982 року від год. 9-ї ранку з церкви св. Покрови на православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина — АННА
діти — МИХАЙЛО, МАРІЯ, ІРИНА
мама — ПАРАСКЕВІЯ
тесть — ЯКІВ МАТВІЄНКО

У ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого Найдорожчого і Незабутнього

МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

АНТОНА ЛАЗІРКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 28-го лютого 1982 р., о год. 12-ї дня

в церкві св. Івана Хрестителя

в Ньюарку, Н. Дж.

НАТАЛІЯ — дружина
НАТАЛІКА — дочка
ОЛЕГ — син
І Родина

В 50-ЛІТТЯ ЖАХЛИВОЇ ТРАГЕДІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Список ч. 7/82

Пожертван на спеціальний проект ФКУ: підготовку та публікацію наукових праць про трагічний, штучно створений Москвою Голод в Україні 1933 року:

1,500 доларів — Люба Палашевська.
По 1,000 доларів: Іван І. Марія Іскало, Михайло І. Костів, Юрій І. Ірена Лаврівський, Володимир І. Наталія Семенина, Іван І. Юлія Сквітнянська, Олександр І. Софія Скоп, д-р Євген І. Неоніла Стецьків.

По 500 доларів: Панас Дильовський, мгр. Володимир І. Марія Петришин, д-р Роман І. Богдана Топольницький, Андрій Чорнобил.

По 300 доларів: впрел. о. Мирон Головинський, Йосафат Жук.

По 250 доларів: д-р Ірена Гребеняк, Ігор Гуменюк, Осип І. Марія Маруська, д-р Андрій Макосяк, д-р Остап Котик-Степанович, Ярослав Цюк.

По 200 доларів: Іван Башуцький, д-р Іван І. Оксана Галицький, д-р Михайло Головатий, Ярослав Гур, Іван Колін, Анастолій І. Валентина Макогон, Василь І. Анна Махук, Богдан І. Галина Марків, Н. Н. Петро І. Ірена Твердохліб, Марта Д. Шиприкевич, УККА — Ангстава, Огоя, Андрій І. Марія Фалат.

По 150 доларів: Андрій І. д-р Дарія Савдик, д-р Йосиф І. Галина Тимочко.

108 доларів: Зібрано на поминках св. п. Йосифа Слівінського.

По 100 доларів: Ківа Берестянський, д-р Данило Богачевський, Петро Бумбар, Михайло І. Марта Віхорек, Максим І. Надія Гармаш, Іван Головачук, Іван І. Марія Горбачук, Марко Гордіюк, Галина Гудуцька, Олександр І. Ольга Герге, д-р Олександр Гудуцький, Орест Дайчаківський, Володимир І. Тамара Денисенко, д-р Роман І. Анна Дзюбик, Дмитро І. Комітет ФКУ, інж. Володимир Дмитрійко, Параска Завертайло, Остап І. Ірена Захарків, Борис І. Ірина Іванівна, д-р Іван І. д-р Мірослава Іванчик, Микола Ільницький, Анна Капітан, Галина Киста, д-р Іван Кіндрат, Неоніла Кіш, д-р Володимир С. Клофас, д-р Микола І. Ірена Когут, д-р Ігор Кодельський, Михайло І. Костів, Михайло І. Анна Костка, Володимир Костюк, Марія Крамарчук, Василь І. Елеонора Кресун, Марія Крижанівська, Теодор І. Анна Кулинич, Микола Лаврин, Олександр І. Софія Левницький, Петро І. Анна Махука, Іванна Мартинчук, Володимир І. Анастасія Мереша, д-р Ігнат І. д-р Еріка Метілі, Петро Мороз, Марія Мулькевич, Тамара І. д-р Томас Нари, Олександр І. Софія Нестеренко, Іван Павлічук, проф. Володимир Пилипенко, Михайло І. Надія Пікас, Теодозій І. Галина Пришляк, Юрій І. Марія Рігачка, мгр. Мирон І. Ірина Руснак, Діана М. Сенежак, д-р Лідія Середина, Володимир І. Зіновій Сидорак, Ярослав І. Марія Сисин, Богдан І. Євдокія Степашка, Олександра Супрунович, СУК — „Провидіння“, Андрій Табінський, Лесь Телера, Рудольф І. Ольга Федорович, д-р Марія Служ-Фішер, С. А. Франчук, Богдан І. Ірена Чайківська, Ростислав Шутер.

80 доларів — В. Ч.

75 доларів — Валентина Лимонченко.

60 доларів — Валентина І. Федор Гавришків.

По 50 доларів: Ірена Березинська, Федір І. Емма Іскало, д-р Аллан І. Кароліна Крав, Тетяна Криницька, д-р Юрій Кушнір, проф. Іван І. Галина Лобай, Микола Надисський, Петро Новак, Лідія Олександрівна, Іван Д. Пасенчук, Дмитро І. Софія Пітолай, Юрій Ровенчук, Леонід Романюк, Василь І. Соня Семенов, родина Скіба, Емілія Скремента, Данило Степанович, Євген Турянський, Марія Холєвчук, Ігор Яремко.

По 40 доларів: Володимир Сушко, о. протопрес. Іван Ткачук.

По 30 доларів: Н. Н. Володимир Тарашук.

По 25 доларів: Юрій Боберський, Степан І. Анна Вовк, Марко Гордіюк, Ігор Гуменюк д-р Петро І. Софія Гулик, Корніло І. Емілія Дзюба, д-р І. О. Куцан, Дмитро Проць, Василь Савка, д-р Йосиф Сененський, Петро І. Анна Тютюнник, Павло Хорошилов.

По 20 доларів: Іван Демків, Харитон Довгалюк, Теодор Кулинич, Петро Лешишин, Іван І. Мірослава Лішак, Андрій Омельченко, Стефан Перун, Марія Попадюк, Василь Прокопик, Олександр Рибалт, Богдан Стефанішин.

13 доларів — Микола Іванко.

По 10 доларів: Юліан Бачинський, Михайло Білан, Михайло Болотинний, Казимир Бульван, Степан Василевич, Василь Гаврилюк, Дмитро Гіва, Михайло Гуд, Михайло Копчик, Петро І. Олена Ланчак, Мирон Лішак, Павло Любка, Михайло Мартинишин, Лесь Матіш, Анна Мельник, Галина Писецька, Ольга Палюцька, Михайло І. Марія Ремські, Петро Рудяк, Франко Сілецький, Іван Стрілка, Ангеліна Таланова, Андрій Торський, Михайло Хоос, Євгенія Чорняк, Михайло Штинь, Максим Штука, Михайло Юркевич.

132 мешкин пожертна на суму — 134 доларів.

Продовження звідомлення про пожертван друкуватиметься в наступних списках. Щиро дякуємо.

Величю просимо грошові датки слати на адресу:

Ukrainian Studies Fund
Harvard University
1583 Massachusetts Avenue • Cambridge, Mass. 02138

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

НОВІ ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТРЕНЕРІВ КОПАНОГО М'ЯЧА

3 фотоархів УСВТ „Ч.Січ“.

Стоять (зліва): Зенон Синилюк (капітан), Володимир Чижович (тренер), Євген Чижович (менеджер) першої дружини копаного м'яча УСВТ „Ч.Січ“ 1969 року.

З примітною відмінністю нові успіхи найвизначніших активних українських тренерів в копаному м'ячі ЗСА. На конвенційному бенкеті, що відбувся 22-го січня ц.р. в Конрад Гілтон готелі в Чикаго при участі понад 600 осіб, тренерів, провідних діячів Федерації копаного м'яча ЗСА та визначних гостей, Генк Штайнбрехер з Бостонського університету вручив Володимирові Чижовичу найвищу нагороду імені „Біллі Джефрі“, а Байрон Матусек з Коннектикутського регіонального нагороду найкращому тренеру середньоатлантичного побережжя ЗСА, який вийшов старшим братом Володимира Євгена Чижовича.

Вручаючи нагороду „Біллі Джефрі“, Г.Штайнбрехер відмітив, що заслужив її В.Чижович за свій величезний вклад праці і знання для швидкого росту цього спорту в ЗСА. Цікаво, що обидва брати-почали свої тренерські кар'єри в УСВТ „Чорноморська Січ“. Володимир започаткував тренерську працю з першою дружиною „Ч.Січ“ в 1966 році, коли він перейшов до цього Товариства з італійського клубу „Джуліана“ з Нью-Йорку. Під проводом Володимира тодішня професійна дружина „Ч.Січ“ в 1966 до 1969 року здобула великі успіхи.

Після переходу на працю тренера до філадельфійського коледжу й „Інтеру“, тренерські обов'язки в 1-й дружині копаного м'яча „Ч.Січ“ перебрав Євген Чижович, під проводом якого ця дружина продовжувала свої успішні виступи. В пізніших роках Євген був призначений тренером збірної ЗСА, в якій не зміг довше працювати з огляду на свої обов'язки тренера в середній школі Колумбії в Мейлпауді, Н. Дж.

На місце Євгена провів Федерації копаного м'яча покликаний Володимира, який успішно працював з усіма трома збірними країни: юнацькою, Олімпійською (яку, до речі, закарбував до Олімпійських ігор, але через бойкот московської Олімпіади ця збірна участі не брала) і збірною за чашу світу. В жовтні минулого року Володимир став тренером професійної дружини „Фівер“ у Філадельфії.

Крім братів Чижовичів, на згадану конвенцію були запрошені ще два визначні українські тренери, а саме: Анатолій Охрименко, вихованець „Ч.Січ“, під сучасну пору активний змагун і тренер 1-ої дружини копаного м'яча „Ч.Січ“, він теж тренер дружини копаного м'яча Кін коледжу в Юніон, Н. Дж., та Микола Микуняк, активний змагун 1-ої дружини „Ч.Січ“ і тренер Стівенс коледжу в Нью-Джерсі.

УСВТ „Ч.СІЧ“ — „ГОЯ“ С.К. 3:2 УСВТ „Ч.СІЧ“ — „ГЕЛЛАС“ 2:0

Продовжують гри турніру копаного м'яча в закритій залі за трофеєм і фінансові нагороди Вікторію Поццо в Північному Нью-Джерсі, які проходять в Арморі Елізабет. У двох чергових змаганнях, що відбулися в дні 16-го і 23-го січня ц.р. „Ч.Січ“ здобула дві перемоги, завдяки яким висулася на чолу позицію у своїй групі. В зустрічі з еспанським клубом „Гоя“ „Січовики“ ввесь час тримали ініціативу і вели 3:0, але в кінцевій фазі гри еспанці влучно використали помилки наших оборонців та стрілили два почесні голи. Переможні голи для „Ч.Січ“ здобули: І.Чижович 2 і А.Охрименко.

В останніх змаганнях з грецьким клубом „Геллас“ „Ч.Січ“ мала значно більші можливості до здобуття вищого вислідку, але закінчила скромнішою перемогою 2:0. Голи для „Ч.Січ“ в цих змаганнях стріляли: Ю.Бакун і А.Охрименко. Склад „Ч.Січ“: М.Хамуляк, В.Ткач, Ю.Бакун, М.Микуняк, В.Науменко, І.Чижович, М.Фарміга, Р.Ганіч, Р.Букачевський, Б.Беднарський і А.Охрименко, провідник.

УСВТ „Ч.СІЧ“ (ЮНАКИ I) УСВТ „Ч.СІЧ“ (ЮНАКИ II) 7:1

У III-тій rundі юнацького турніру „Кугарс-Аддас“ в 1-й дивізії відбулася календарна зустріч обидвох юнацьких дружин „Ч.Січ“, в якій, як і можна було сподіватися, перемогли старші, кандидати на чемпіона турніру, високим вислідом 7:1. Голи для переможців здобули: Вендленд 3, Фавіло 2, Р.Василак і Сильва. Крім них, у складі цієї дружини виступають: Д.Василак, Ю.Презиміський, А.Пенцак, І.Ніцйт, О.Калинович, Р.Презиміський, провідник. Почесного гола для молодших юнаків здобув Ю.Гбур. У цій дружині виступають: Меддох, О.Іванків, З.Іванків, Т.Сергієв, Б.Гбур, Калинович, Тимчина, Ніцйт, Полянський, Гбур, Савуль, Пріло. Провідник — Андрій Гбур.

УСВТ „Ч.СІЧ“ (НОВАКИ) — „САНТОС“ (НОВАКИ I) 3:6 УСВТ „Ч.СІЧ“ (НОВАКИ) — „САНТОС“ (НОВАКИ II) 6:4

У першій грі голи для „Ч.Січ“ здобули: А.Роланд, С.Презиміський і О.Василак. У другій грі А.Роланд 4, Презиміський і Т.Федоренко. Крім них, у складі дружини виступають: Науменко, Сергієв, Іванків, Фарміга, Ворон, Івасків, Стеранка, О.Роланд, Провідник — Богдан Іванків.

ВІДБИВАНКА

Не зважаючи на дуже холодну погоду і погані дороги, покриті льодом, 24-го січня ц.р. у Нью-Йорку відбувся черговий відбіванковий турнір ЮСБВА з участю 15-ти дружин з Нью-Джерсі і Нью-Йорку. В групі чоловіків цим разом змагалось 10-ть дружин, класи „А“ (АА-класові дружини, в тому „Ч.Січ“ не брала участі), в жіночій групі „А“-класи п'ять дружин, в тому числі жіноча дружина „Ч.Січ“.

Українці відібрали чотири гри, з яких виграли з клубом „Пепсіко“ Нью-Йорк 15:11, 15:8, ремісували з „Біг Епл“ Нью-Йорк 6:15, 15:11, „Рейнбоу“ Нью-Йорк 15:3, 7:15, програли з клубом „Парк Слов“ 11:15, 13:15 і таким чином, зайняли третє місце турніру.

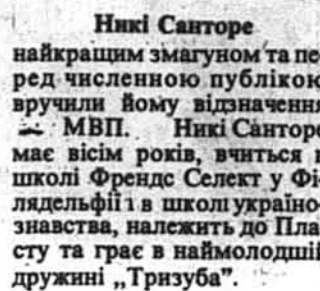
У фіналі за два перші місця змагалися „Парк Слов“ ВК і „Біг Епл“, в якому перемогли „П.Слов“ і таким чином здобули трофей турніру. Склад „Ч.Січ“ в звітному турнірі був: С.Моравська, Л.Тицька, П.Малюні, І.Шеремета, П.Котляр і М.Ганіч. З різних причин бракувало: І.Дармохвал, Л.Плячик, С.Льоренсі і Х.Терлецької.

„СІЧОВИКИ“ УЧАСНИКАМИ СВЯТКУВАНЬ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ

Згідно із традицією, десяти членів УСВТ „Ч.Січ“ взяли участь у вчорашніх підписних посадках міст Нью-Йорку, Ірвінгтону, Мейлпауду і Юніон прокламції Дня самостійності України та піднесення на щоглах ратуш українського прапора. В найбільшому місті Нью-Джерсі Нью-Йорку, в якому УСВТ „Ч.Січ“ має свій осідок, під час підписування прокламції посадинок міста Гібсона від УСВТ „Ч.Січ“ була присутня делегація у складі: О.Твардовський, Д.Бобеляк, В.Боднар, Л.Давидівська, М.Матіяш, та юні спортсменів — Я.Твардовський, М.Давидівський і М.Матіяш мол.

УСПІШНІ ВИСТУПИ СПОРТОВЦІВ УСО „ТРИЗУБ“

У суботу, 9-го січня ц.р., в Спектрум у Філадельфії відбувся турнір копаного м'яча збірних дружин з „Юнайтед Джуниор Сакер Ліг“, у яких, поміж іншими, з „Тризуба“ брали участь такі змагуни: в дружині дев'ятирічних — Д.Мазуркевич, М.Коваль і Н.Санторе; в дружині 12-річних — М.Голодай, 12-річних „Б“ — М.Волошук і М.Німчук. Після змагань цих дружин грала професійна дружина „Фівер“ з клубом Пітсбург. Як відомо, тренером „Фівер“ був відомий український спортсмен, колишній змагун „Тризуба“, пізніше змагун і тренер професійної дружини УСВТ „Ч.Січ“, „Дзюхо“ Володимир Чижович. Найкраще в цьому турнірі зарекомендував себе і УСО „Тризуб“ Нікі Санторе, який стрілив два вирішальні голи перемоги, завдяки яким його дружина виграла 3:2. Присутні тренери вибрали його

Нікі Санторе

найкращим змагуном та перед численною публікою вручили йому відзначення МВІП. Нікі Санторе має вісім років, вчиться в школі Френда Селект у Філадельфії і в школі українознавства, належить до Плату та грає в наймолодшій дружині „Тризуба“.

Л.Костюк

Третій концерт УІА

(Продовження зі стор. 2)

А далі ми зустріли в цьому „Тріо“ відомі і пов'язані навіть із ліричним мелодизмом. Ще і мусить привертати увагу шпакляр танцювальний ритм, що розмашисто закінчує цей прецікавий і глибоко мистецький твір.

Ми певні, що він ніколи не „постаріється“, а своєю музикою буде завжди актуальний. Треба тільки частіше виконувати його і вслухатися у нього добре. На прощання слухачі не шадили широкі і одушевлені оплески виконавцям за прекрасну музику і її виконання, викликаючи молодих мистців на сцену — в багаторазові зустрічі з ними знову знесади.

Теодор Терен-Юсаків

ДЕРМАТОЛОГ J. BARAL, M.D.

245 East 63rd Street, New York, N.Y.
Tel.: (212) 355-2828
Лікування всіх шкірних і венеричних хвороб, пересадження волосся. Приймаємо тільки за попереднім домовленням. Говоримо також по-польськи і по-німецьки. Приймаємо Medicare.

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ! Подбайте, щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і сучасна двотомна

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$45.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$60.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платити \$94.50
Тут відімати і разом з чеком або поштовим переказом (М.О.) вислати на адресу:

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Проху вислати:

☐ Том 1-ий — \$45.00
☐ Том 2-ий — \$60.00
☐ Оба томи — \$94.50 + кошти пересилки

В долученні пересилати (чек, М.О.) дол. _____ і проху вислати на адресу:

Name _____
No _____ Street _____
City _____ State _____ Zip Code _____

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУП

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІТАРХАХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БРУКУ. НЬО ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ, НЬО ЙОРК.

Granite • Marble • Bronze

Українці у Другій світовій війні

Чарлстон, Іл. (АСН). — Ситуація, в якій опинилася українська нація в часі Другої світової війни, все ще остається не дослідженою, суперечливою та вагітною в контексті причин та наслідків. Хіба немає української родини в Україні, як і поза землями України, щоб хотіло з її членів не був втягнений у вир війни або не став пассивним учасником. Ворожа українській національній справі пропаганда, підсилювана совєтськими засобами, не переставала атакувати та очорнювати противників російського імперіалізму, в чому Москва частіше знаходила придатних союзників поміж західними авторами різних ідеологічних напрямків та симпатиків комуністичного режиму. Саме ці відомі нам всім обставини та дії були причиною підготовки окремої сесії спонсорованої НТШ, в часі XIII Конгресу Американської Асоціації для поширення слов'янських студій (АА-АСС) у Монтерей, Каліфорнія, в серпні 1981 року. Сесія, присвячена темі „Українці в Другій світовій війні“, включала доповіді таких відомих фахівців-професорів як Джан А. Армстронг, Кеннет С. Фармер, Василь Дмитришин, Юрій Кульчицький, Джан С. Решетар і Орест Субельний.

Зважаючи на високий рівень доповідей і важливість самої теми, редакція відомого наукового американського журналу „Нешеналітіс Лейперс“ вирішила видрукувати всі доповіді у формі симпозию у весняному числі (т.Х, ч.1, 1982). Журнал є органом Асоціації для студій неросійських народів СССР (АСН) при співпраці Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці і появляється вже десятий рік два рази на рік. Журнал розходить у накладі 550 примірників по бібліотеках багатьох країн Америки, Європи, Азії та Австралії, включно з СССР.

Немає сумніву в тому, що це число журналу викличе своїм змістом широкий відгук та матиме великий вплив на загальне знання подій в Україні в часі війни. Саме тому редакція вирішила зробити це число доступним також і українській спільноті в західному світі як науковий засіб поборювання протукраїнських течій та пропаганди.

Це число за ціну 10 дол. (165 стор.) можна набути, звертаючись на адресу: Nationalities Papers, 216 D Coleman Hall, Eastern Illinois University, Charleston, Ill. 61920. Чеки і грошові перекази слід вписувати „Nationalities Papers“.

Степан М. Горак

REAL ESTATE

REAL ESTATE PROBLEM?

We specialize in all aspects of real estate property management: ■ MBR's and J-51 forms ■ Tax abatements ■ Senior citizens exemptions ■ Rental improvements, e. t. c. ■

ПОЛЮДЖУЄМО ВСІ СПРАВИ ПОВ'ЯЗАНІ З БАГАТО-РОДИННИМИ ДОМАМИ

З нами розмовити по-українськи. Користайтеся з нашого професійного досвіду, пишіть або телефонуйте вчорами (після 6-0) до:

CHARLES PODPILKA
42nd STREET REALTY ASS'N
P.O. Box 4471
Sunnyvale, N.Y. 11104
(212) 204-0006

PIZNE

Найкращі МАШИНИКИ ДО ПИСАННЯ

„SMITH CORONA“ з українськими черенками, звичайні і електричні, по найнижчих цінах, замовляти: „STAUROPEGION“ 2226 W. Chicago Avenue Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 276-0778

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz — J. J. McNERNEY Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 863-2475
191 Avenue „A“ NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-3630
Директор ЛОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Заміщує альтернативним похоронів в каліфорнії, положених в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округу Лігав Беллі, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

у неділю, 7 березня 1982 р., о год. 2-ій по пол.

в залі American Ukrainian Citizen Club
Main — East Street, WEST EASTON, Pa.
з наступним порядком наряд:

1. Відкриття
2. Вибір президії
3. Відчитання протоколу з останніх Річних Зборів „Ч.Січ“
4. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Удільнення абсолютної Управи
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Доповідь заступника головного підприємця д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ
9. Схвалення плану праці на 1982 рік
10. Внески і запити
11. Закриття зборів

До участі в зборах є запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, по два представники від кожного Відділу та конвенційні делегати наступних Відділів

44, 47, 48, 124, 137, 143, 147, 151, 288, 318, 369 і 438

У Зборах візьмуть участь

Д-р МIRON Куропас, заступник гол. підприємця УНС
Анна Гарас, головна радня УНС
Степан Гавриш, обласний організатор УНС
По нарадах буде ПЕРЕКУСКА
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

Михайло Колупаруб
почесний голова
Дмитро Мущастий
касір
Стефан Муха
секретар укр. мови
Анна Гарас
голова
Стефан Івасечко
гол. конт. Комісії
Анна Строт
секретарка англ. мови

В ошадностях наше майбутнє!
З громадою і для громади!

УКРАЇНСЬКА ШАДНИЦЯ НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА ФІНАНСОВА УСТАНОВА у Філадельфії, Па.

- Платити найвищі дозволені урядом відсотки на ошадностях і на сертифікатах.
- Ошадностево-чекове conto т. зв. „Now Account“ дає можливість одержати особисті чеки. Крім того, гроші вложені на це conto приносять високу дивіденду обчислювану на денний базі.
- Короткочасні сертифікати „Money Market“ — мінімум 10,000.00 дол. вкладу, на 6 місяців — приносять високу дивіденду.
- Дуже корисні „All Savers“ однорічні сертифікати, з яких відсотки є вільні від оподаткування (1,000.00 дол. від самітніх та 2,000.00 дол. від подружжя).
- Нове пенсійне conto „IRA“ для працюючих осіб, незалежно від того чи вони мають пенсійне забезпечення чи ні. Вложену річну суму до 2,000.00 дол. можна відтягати від прихованого податку.
- Всі ошадності мають державне забезпечення — FSLIC на суму 100,000.00 дол.
- Для бажаючих купити дім, підприємство чи будь-яку полісність, УКРАЇНСЬКА ШАДНИЦЯ дає позики (Mortgages) на дуже вигідних умовах сплати.

ГОДИНИ ПРАЦІ:

Кожного дня від год. 9:00 рано до 3:00 по пол.
В п'ятницю від 9-01 до 7-01 вечора та в суботу від 9-01 рано до 12-01 полудня.

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

1321 W. Lindley Ave. ■ Philadelphia, Pa.
Tel.: (215) 329-7080

Згідно з вимогами федерального банку, передчасне згрозшення сертифікатів підлягає частинному обтягненню дивіденди.